అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

ఆగష్టు 2016

శాశ్వత జన్మ

దివ్యకాంతి

ఉషోదయాన ఆకాశాన్ని అలముకొని వున్న చిరుచీకటి గర్భం నుండి భానుడు దిగంబరంగా మసకబారిన కాంతితో బయల్పడే వరకు, నేను (వెలుగు) ఆ విరాట్ పురుషుని విశాల వక్షస్థలానికి సరిపడు వస్త్రాన్ని జరీపోగు ల్లాంటి స్వర్ణ కాంతులీను నా శిరోజాలతో నేసాను. వాయుగత స్తంభాలపై నీలాకాశాన్ని కప్పె గలిగే టంతటి విశాలమైన పందిరి వేయబడినప్పుడు, దాని సాటిలేని నీలి ఛాయ లను కుంచెతో రంగరించి, దాని చుట్టూ ఛమక్కుమని మెరిసే తారలను అలం కరించాను.

భగవంతుని ఆద్యసృష్టి యగు ఆదాము, అవ్వల పూదోట పొదరింటి పుష్పా లను, జీవంతో తొణికిసలాడే పచ్చని ఆకులను చిత్రీకరించాను. ఆ ఆనంద నిల యానికి రాణి యగు పాపపంకిలా లంటని కన్యామణి నేత్రాలలో వాటి రంగులే చిందాయి. ఆమె సత్యశీలమైన గుండెపై సైతాను తన మోసపూరితమైన పట్టును బిగించినప్పుడు, ఆమె కంటి నుండి రాలిన ప్రథమ కన్నీటి బొట్టుతో స్తంభించి పోయిన వాతావరణంలో కంపిస్తున్న పృథ్వీతలంపై నేను వాలిపోయాను.

సృష్టి లయమొందే కాలంలో శాపగ్రస్తమైన భూలోకంపై, ఆగ్రహోదగ్రమైన కడలి కెరటాలు ఉప్పెన లాగా ఎగసి శీఘ్రంగా సర్వాన్నీ ముంచెత్తినప్పుడు, మృత్యుముఖంలో నున్న జనావళి నుండి ముందు కొచ్చిన కొందరు, పరీక్షింప బడి, సత్యశీలురుగా నోవా నౌకను అధిరోహించగల అర్హత గలవారుగా నిరూపించ బడినవారిలో నెలకొనివున్న భీతి అంతమొందాలని నూతన వధువు యొక్క వెలు గులు జిమ్మే చూపులతో ఆదేశించాను. ఆ తుఫాను భయానక చీకటి తెరపై భగవంతుని శాంతి సందేశాన్ని ప్రకటించాను.

బెత్లహేము పచ్చిక బయళ్ళపై గొర్రెలు కాసే పిల్లలు రాత్రి వేళల్లో ఒంట రిగా కాస్తున్నప్పుడు, వారి చుట్టూ వున్న వాతావరణం, శవదహన సంస్కారం జరిగే సమయాన నెలకొనే విషాద ఛాయలను బోలి వున్నది; స్పర్శ జ్ఞానం నశిం చిన ఛాతీపై చెదరకుండా పరచబడిన వస్త్రాన్ని తలపిస్తున్నది. ఎప్పుడైతే దేవ లోకంలో రూపొందించబడిన విమోచన పథకాన్ని వారి దృష్టికి ఒక మెరుపులా అందించానో, వారు ఆ ఉదయాన తమ నుద్ధరించే రక్షకుడు జన్మించాడని

స్తోత్ర గీతాలను ఆలపించారు. సమాజం చిన్న చూపు చూపిన మనిషికి ఇక ఆనందమే ఆనందం!

కులీనుల పైన, అల్పుల పైన నేను సమానమైన ఆదరణను, అనుగ్రహాన్ని కనబరుస్తాను. ధర్మాచరణ పరాయణుల పైనే గాక, అధర్మాన్ని ఆశ్రయించి మనుగడ సాగించేవారి పైన, అజ్ఞానాంధకారంలో గ్రుడ్డివారై దుఃఖభాజితమగు జీవితం గడిపేవారిపై సైతం నా కరుణా కటాక్ష కాంతి ప్రసరిస్తుంది.

నా చిరునవ్వు చిందించే మధురానుభూతి సుఖాన్ని అనుభవించు. అది స్నేహపూర్వక శుభాశీస్సులు అందించే మందహాసం; కాదు, నా ప్రేమానురాగాలతో పరిపుష్టి చెందిన బీడుబారిన నేలలో, మహరాజుల నందనోద్యానంలో పుష్పించిన గులాబీలా వికసించిన కుసుమం. అండాకృతి నుండి పిండాకృతి చెందే పరిణామ సమయాన్ని బోలిన చీకట్లను చీలుస్తూ వెలుగులు విలసిల్లే సమయాన, ఉల్లాసంగా రెపరెప లాడే రంగు రంగుల సీతాకోక చిలకల రెక్కలలా దర్శనమిచ్చే నన్ను చూడు!

కటిక చీకటి ఉదయారుణ కాంతిగా వికసనమొందే దశ నుండి చీకటిని పారద్రోలమని, మరియు యౌవనంలో నున్న వేకువను ఉషాకన్య కరకమలాలకు అందివ్వమని, కాంతిమంతమైన ప్రాతః సంధ్యా సమయాన్ని నేను ఆదేశించే వరకు, ఒంటరిదైన ఉషోదయం తన ఆండంబరాన్ని తనలోనే అణచి వుంచుతుంది. ప్రకాశమానంగా ఎదుగుతున్న ప్రాతః సంధ్య ఉల్లాసవంతుడైన యువకుడు తనకు ప్రియురాలు కాదగిన అందమైన యువతిని అన్వేషించి, సేద తీర్చుకొనుటకు ఆమె వెచ్చని ఒడిలో వాలి, మందమారుతంలా వీస్తున్న చల్లని పడమర గాలిలో విశ్రాంతి నొందుతున్నట్లుగా, పడమర దిశగా సాగుతున్న అతని గమనాన్ని ఆపి అతను నెమ్మదిగా నిద్రలోకి జారుకొనుటకు వీలుగా గులాబి, నారింజ రంగులు జిమ్మే అరుణకాంతి పరదాలతో కప్పుతాను.

దట్టమైన చీకటిలో మునిగిన సముద్రంలో నావికుడికి దిశా నిర్దేశం చేసే ధృవతార ఆకాశంలో కనుమరుగైనప్పుడు, కాపలా కాసే స్థానం నుండి రెప్ప వాల్చకుండా దృష్టిని సారించి చూచాను. తుఫాను తాకిడికి అల్లకల్లోలమై దయాహీనంగా తయారైన కడలిలో తోడు లేకుండా, కటిక చీకటిలో మునిగి తేలుతున్న

అతడు పయనించే చిన్ని నావను రేవులో నున్న స్వగృహానికి భద్రంగా చేర్చ టానికి అతనికి దారి చూపించాను.

రాలిన మంచు బిందువులతో తళతళ మెరుస్తున్న పొదరింటిలోని పుష్పా లను, పచ్చని ఆకులు, తీగలతో కమ్ముకొని వున్న గూళ్ళలోని పక్షులను మేల్కొ లిపాను. ప్రాతఃకాలపు వెలుగుల్లో పర్వతాలు, పచ్చిక బయళ్ళు తిరిగి కాంతు లీనుతూ, అందా లొలికిస్తూ, లేత ఎండ చిరు వెచ్చదనాన్ని ఆనందంగా అనుభ విస్తున్నాయి. అల్పకాలం పాటు భూమిపై నిలిచిన నా ఉనికి, అనిత్యము, చంచల మైనప్పటికీ, అంతటి సంతోషభరిత వాతావరణాన్ని అందీయగల యోగ్యత గలదైతే, దివ్యమందహాసంతో, సర్వదా సముజ్జ్వలమైన ఆనందోత్సాహాలతో వెలు గొందే దైవానుగ్రహ పాత్రులైన వారి గృహాలు ఎంతటి దివ్యైశ్వర్యాలతో విల సిల్లాలి!

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

(1883 వ సం. లో ప్రచురితమైన ఈ ఆంగ్ల పద్యం, శ్రీఅరవిందులు వారి పదవ యేట వ్రాసి ప్రప్రథమంగా ప్రచురించబడిన కవిత. అంత్యప్రాస నియతితో, ఛందోబద్ధంగా ఆంగ్లభాషలో రచింపబడిన ఈ కవితను, తెలుగులో పద్యరూపేణా అనువదించే ప్రయత్నంలో దాని మూలంలోని భావం వక్రీకరించబడే ప్రమాద మున్నందున, వచన రూపంలో అనువదించ బడింది.)

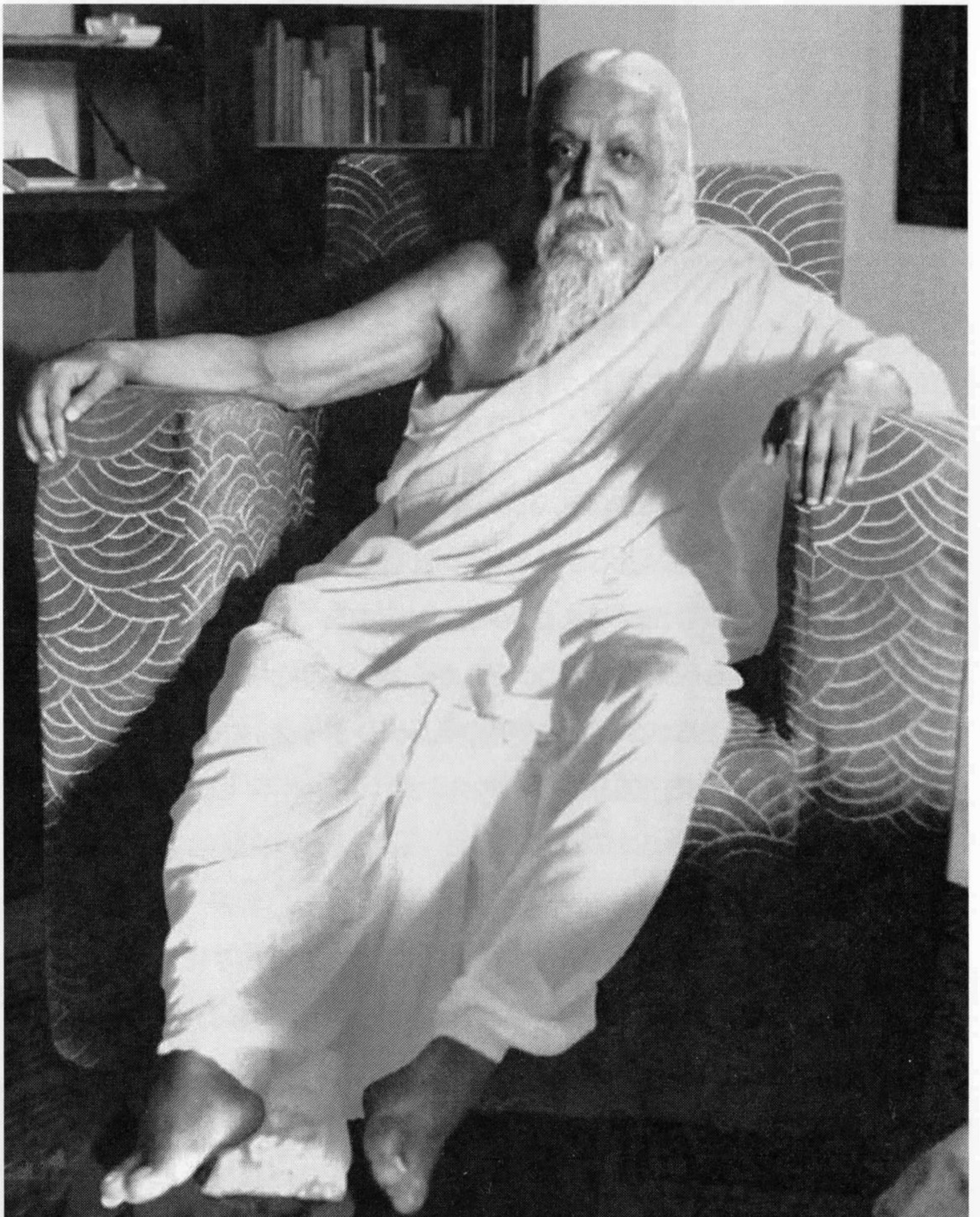
ప్రశ్న: ఎవరైనా లేక ఏదైనా శ్రీఅరవిందులకు సహాయపడగలదా?
సమా: ఆయనే సహాయపడువాడు, ఆయనకు సహాయ మందించబడదు!

CWM 12:27 శ్రీమాత

అనువాదం అందుగులపాటి జానకి

మన మధ్యనున్న దైవ సన్నిధి

దైవికమైన విషయాన్ని వ్యక్తపరచే దేనినైనా ఒప్పుకొనుటకు మనుషులు ఇష్ట పడరు, కానీ తప్పులెంచటానికి, పైకి కనిపించే లోపాలను ఎత్తి చూపటానికి సర్వదా సంసిద్ధులై వుంటారు. అందుచేత వారి మానసిక స్థాయి కన్నా మించిన స్థాయికి చెందిన దేనినైనా తమ స్థాయికి దిగజారుస్తారు. వారి ఇచ్ఛను అతిక్ర మించితే సహించలేక ఆగ్రహంతో రెచ్చిపోతారు, పైకి లోపాలుగా కనిపించే వాటిని పసిగట్టగలిగితే అమితానందం పొందుతారు. కానీ వారు గ్రహించలేని దేమిటంటే, భూమిపై దైవ ఉనికి ఉన్నప్పుడు, అది వారికి ముఖాముఖి ఎదురై నప్పటికీ, వారి అపరిణిత భౌతిక మనస్సుతో అపరిణితమైన ఫలితాన్నే పొందుతా రనే కచ్చితమైన విషయాన్ని మరుస్తారు. వారు దేనిని తేరిపార చూడటానికి అసమర్థులో లేక ఇష్టపడరో దానిని చూడాలని ఎలా ఆశిస్తారు? పైకి కనిపించే కార్యాచరణతో దైవిక చర్యను అంచనా వేయాలనుకుంటే దైవంపై తప్పుడు అభిప్రాయం తప్పక ఏర్పడుతుంది. ఎందుకనగా పైకి కనిపించే లక్షణాలు మానవ సహజమైనవిగా కనిపించినా, వాస్తవానికి అందుకు భిన్న మైనవి. అవి మానవ సంబంధం కాని అలౌకిక మూలం నుండి ఉద్భవించినవి. కానీ, మనుషులు స్వాభా వికంగా తమ నిమ్న స్థాయితో సంతృప్తి చెంది, దానినే అంటిపెట్టుకొని వుండ టానికి మొగ్గుచూపుతారు, ఒక ఉన్నత స్థాయికి చెందిన వాస్తవికతను అంగీక రించుటకు గాని, దానికి లోబడుటను గాని సహించరు. ఏది ఉన్నతమైన వాస్తవికత అని వారి అంతరాత్మ గుర్తించి తెలుపుతుందో, దానిని విమర్శించి తప్పు లెన్నాలనే అసూయపూరిత భావన ఏర్పడటం మానవజాతి కున్న ప్రత్యేక లక్షణం — మానవజాతి నైజాన్ని నిర్ధారించే ముద్ర. అలా కాకుండా, ఎక్కడ సత్యమైన, సుందరమైన, ఉన్నతమైన లక్షణాలపై సహజ సిద్ధమైన మెప్పు ఏర్పడుతుందో అక్కడ దివ్యత్వం అభివ్యక్త మవుతుంది. నీవు నిశ్చయంగా తెలుకోవలసిన విషయ మేమిటంటే, దేనినైతే నీవు దైవాంశ సంభూతమైనదిగా తలుస్తావో, దానిని ఆరాధించాలని, అభినందించాలని నీ హృదయం ఎగిరి గంతేసినప్పుడు, నీ

శ్రీఅరవిందులలో నీవు ఆరాధించేది దివ్యత్వం

భౌతిక చేతనతో సంపర్కం కలిగేది నీ చైత్యపురుష సత్త, నీ అంతరాత్మ అని.
CWM 3:158-59

శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

15 ఆగష్టు యొక్క ప్రాముఖ్యత

శ్రీఅరవిందుల జననానికి గల ప్రాముఖ్యత

నేను శ్రీఅరవిందుల జన్మను గురించి వాడిన వాక్యశైలి ప్రశ్నార్థక మయింది — అది ఆయన జన్మదిన సందర్భంగా జరిగింది. నేను దానిని "శాశ్వత జన్మ" అని అన్నాను. "శాశ్వతము" అనటంలో నా ఉద్దేశమేమిటి అని నన్నడిగారు....

భౌతికపరమైన అర్థం: ఈ జననం యొక్క పర్యవసానాలు లోకాంతం వరకు కొనసాగుతాయని, ప్రపంచ ఉనికి కొనసాగినంత కాలం శ్రీఅరవిందుల జన్మ పర్యవసానాల అనుభూతి కలుగుతూ వుంటుంది అని.

అందుకని నేను దానిని "శాశ్వతము" అని అన్నాను — కొంత కవితా ధోరణిలో!

మానసికపరమైన అర్థం: ఈ జన్మ యొక్క జ్ఞాపకాలు శాశ్వతంగా నిలిచి వుంటాయని, యుగాల తరబడి. శ్రీఅరవిందుల పుట్టుకతో సంభవించిన పర్యవసానాలతో సహా, స్మృతిపథంలో నిలుస్తాయని.

చైత్యపురుష పరమైన అర్థం: ప్రపంచ చరిత్రలో, ప్రతి యుగంలో, నియమిత కాలానుగుణంగా ఈ జన్మ స్వయం వ్యక్తమవుతుంది, అనగా, ఈ జన్మ పునరారంభ మవుతుంది, పునరావృత మవుతుంది, పునరుజ్జీవింప బడుతుంది — ప్రతి దఫా, బహుశా అధికంగా, మరింత సంపూర్ణంగా — సమగ్రంగా. అయితే ఇది ఐహిక దేహధారణతో జరిగే పుట్టుక, అవతరణ, సాక్షాత్కారం.

ఇక చివరిగా, పూర్తిగా ఆధ్యాత్మిక దృష్టిలో, అది భూలోకంలో శాశ్వతుడగు భగవంతుని జననం అనవచ్చు. ఎందుకనగా, ప్రతిసారీ అవతారం ఒక దైహికా

కృతి దాల్చినప్పుడు, అనంతుడగు భగవంతుడు స్వయంగా జన్మించినట్టుగా వుంటుంది.

ఇదంతా ఈ రెండు పదాలలో ఇమిడి వుంది, "శాశ్వత జన్మ"....

CWM 8:178-79

అనువాదం: అందుగులపాటి జానకి

ఒక మలుపు: భవిష్యత్ కార్యక్రమానికి ప్రణాళిక

ఆగష్టు 15 వ్యక్తిగతంగా నాకు సాధనలోగాని లేక జీవితంలో గాని సాధారణంగా ఒక మలుపు, లేదా గుర్తుండే రోజు — ఇతరులకు కేవలం పరోక్షంగా మాత్రమే. ఈ సారి అది నాకు చాలా ముఖ్యమైన దినం. బహుశా నా అంతరంగ సాధనను రూఢి పరచేటటువంటి చిట్టచివరి ముద్రను అందుకుందని చెప్పుకోవచ్చు. అది ఏదో ఒక విధంగా సుదీర్ఘంగా సాగిన సాక్షాత్కారం మూలంగాను, ఎన్నో గంటలు పరబ్రహ్మమందు నివసించడం మూలంగాను పరిపూర్ణతను పొందింది. అప్పటి నుంచి అన్నమయ ఆత్మలో తప్ప నాలో అంతటా అహంకారం నశించింది. భౌతిక ఆత్మ గతంలో వేరైన ఉనికిని అప్పుడప్పుడు చూడడానికి వెడుతూ ఉండటం లేదా బాహ్యస్పర్శలను పొందుతూ ఉండటం అనే వాటి నుంచి పూర్తిగా విమోచనం పొందడానికి ముందు ఇంకా ఎక్కువైనటువంటి మరి ఒక సాక్షాత్కారానికి అది నిరీక్షిస్తున్నది.

భవిష్యత్తులో నా సాధన జీవితానికీ, ఆచరణాత్మక జ్ఞానానికీ, శక్తికీ సంబంధించి ఉంటుంది — ఆవశ్యకమైన జ్ఞానం లేదా దానికదే అయినటువంటి శక్తి కోసం కాదు, దానిని నేను ఈ వరకే పొంది ఉన్నాను — కాని, అదే భౌతిక ఆత్మలో నెలకొని ఉన్న జ్ఞానశక్తులు జీవితంలో నా కార్యానికి సూటిగా నిర్దేశించబడిన వాటి కోసం. నా కిప్పుడు నేను చేసే ఆ పని మీద స్పష్టత నెలకొంటున్నది. దానిలో కొంత భాగాన్ని నీకు నేను అందించగలను; ఎందువల్లనంటే, నీవు నన్నే కేంద్రంగా నా వైపే చూస్తున్నావు గనక, ఆ కేంద్రం నుంచి బహుశా ఏ కాంతి కిరణాలు అన్ని వైపులా ప్రసరిస్తాయో నీకు తెలియాలి.

1. సనాతన ధర్మాన్ని దాని అన్ని విభాగాలలో తిరిగి మానవ మేధస్సుకు తెలియ జెప్పాలి, అదీ నూతన దృక్పథంతో. ఆ పని ఇప్పటికే మొదలయింది, దానిలో మూడు వంతులు స్పష్టం చేయబడ్డాయి. శ్రీకృష్ణుడు నాకు వేదాల అసలైన అర్థాన్ని చూపించాడు, కేవలం అది మాత్రమే కాకుండా, కొత్త భాషా శాస్త్రానికి సంబంధించిన విజ్ఞానాన్ని చూపించాడు. దానిలో మానవ భాషకు సంబంధించిన ప్రక్రియనూ, మూలాలనూ చూపించాడు, దాని మూలంగా ఒక కొత్త నిరుక్త రూపాన్ని (వేదాంగాలలో ఒక భాగం, శబ్దార్థ విశేషం) ఇవ్వగలగ టానికీ, దాని మీద ఆధారపడి వేదాలకు కొత్త భాష్యాన్నివ్వటానికీ వీలవుతుంది. ఇంకా ఆయన నాకు భారతీయులు గాని లేక ఐరోపావాసులు గాని అర్థం చేసుకో లేకపోయి నటువంటి ఉపనిషత్తు లన్నింటిలో ఉన్న అర్థాన్నంతా కూడా చూపిం చాడు. కనుక, నేను మొత్తం వేదాంతాన్ని, వేదాలను తిరిగి వివరంగా తెలియ జెప్పవలసి ఉంది. అది ఏ విధంగా నంటే, మతాలు ఏ విధంగా వాటి నుంచి ఆవి ర్భవించాయో ననే విషయం, ప్రతి చోటా అది ఒక్కటే ననే విషయం. ఈ విధంగా ప్రపంచంలో మతనిష్ఠతో జీవితం గడపటానికి భారతదేశం కేంద్రమని, సనానతన ధర్మం ద్వారా దానిని ఉద్ధరించటానికి విధిచే అది నియుక్త మైనదని ఋజువు చేయబడుతుంది.

2. వేదజ్ఞానం ఆధారంతో యోగసాధనను నెలకొల్పటం, ఫలితంగా అది ఆత్మకు విమోచనం కల్పించటమే కాకుండా, పరిపూర్ణ మానవజాతిని తయారు చేసి, సత్యయుగం తిరిగి నెలకొనటానికి సహాయం చేస్తుంది. ఆ పని ఇప్పుడు ప్రారంభం కావాలి, కాని అది కలియుగాంతం వరకూ పూర్తి కాదు.

3. భారతదేశమే కేంద్రం కాబట్టి, ప్రపంచంలో సరియైన ఆమె స్థానాన్ని తిరిగి నెలకొల్పటానికి పని చేయడం; కాని ఈ విధంగా తిరిగి నెలకొల్పటమనేది పైన చెప్పిన పనిలో భాగంగా తప్పక క్రియాశీలం కావలసి ఉంది — మానవ కార్యసాధనాల మీద, ఉపకరణాల మీద ,యోగాన్ని సాధనంగా ఉపయోగించడం ద్వారా, మరి వేరే విధంగా అయితే కాదు.

4. పరిపూర్ణ మానవజాతిని లక్ష్యంగా పెట్టుకున్న సమాజానికి కొత్త ఆకృతిని

కల్పించి, దాని మూలంగా అది పరిపూర్ణతను కలిగి ఉండటానికి యోగ్యమైన దానినిగా చేయడం.

CWSA 36:177-78 (From a letter to Barin August 1912 or after)

చిట్టచివరి అవతారము — పదార్థమును దివ్యం గావించుట

ప్రశ్న: కాథలిక్ క్రైస్తవుల చర్చిలో మేరీ కన్యను స్వర్గంలోకి స్వీకరించే వార్షిక పండుగకూ, శ్రీఅరవిందుల జన్మదినానికీ ఏమైన సంబంధం ఉందా?

సమా: ఉంది. అది ఆయన స్వయంగా చెప్పారు కూడా. మేరీ కన్య[1] స్వర్గారోహణం అనేది మహాపదార్థాన్ని దివ్యం చేయడం. అదే చిట్టచివరి అవతార లక్ష్యం[2].

CWM 8:267-68

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

---

[1] కాథలిక్ చర్చిలోని ఒక వర్గం ఆగష్టు 15 ను మేరీ మాత శరీరంతో స్వర్గారోహణ చేసిన దినంగా పండుగను జరుపుకుంటారు.

[2] శ్రీమాత కూడా శ్రీఅరవిందులను "చిట్టచివరి అవతారం" గా ప్రకటించారు. కాని, బహుశా మానవ శరీరంలో వచ్చే చిట్టచివరి అవతారం కావచ్చు.

CWM 10: 253

ఆగష్టు 15 దర్శనము

(గొప్ప అవరోహణలు చోటు చేసుకోవటమే కాక పెద్ద అడ్డంకులు ఏర్పడే కాలం)

ప్రశ్న: ఈ దర్శన మప్పుడు దివ్యానందం, దివ్యశక్తి లేక దివ్యకాంతికి బదులు తీవ్ర నిరుత్సాహానికి లోనయినాను.

సమా: ఆనందము లేక శక్తి లేక కాంతి దిగిరావటమో లేక అడ్డంకి ఏర్పడటమో, నీ మానసిక స్థితిపై ఆధారపడి వుంటుంది. నీలో ఉధృతమైనది అజ్ఞానంతో కూడిన, అస్పష్టంగా నున్న సాధారణ భౌతిక చేతన యొక్క నిరోధక శక్తి అని తోస్తున్నది. 15 వ తేదీ గొప్ప అవరోహణలే గాక తీవ్ర అడ్డంకులు కూడా ఏర్పడే కాలం. ఈ 15 వ రోజుకు మినహాయింపు లేదు.

దర్శన దినం ఆసన్నమయ్యే కొలది ప్రతికూల శక్తులు మనపై దాడి చేయుటకు గుమికూడటం తరచుగా జరుగుతుంది. ఆ శక్తులు ఒక్కొక్కటిగా దాడి చేయవచ్చు లేదా మూకుమ్మడిగా దాడి చేయవచ్చు. అనుగ్రహం పొందవలసిన వారు పొందకుండ, అవరోహించవలసిన శక్తులను దిగి రానీకుండా అడ్డుకుంటాయి. దర్శన దినం తర్వాత కూడా బలమైన దాడి తరచుగా వుంటుంది. ఎందుకనగా అంత వరకు సాధించినదానిని నాశనం చేయాలని, పురోభివృద్ధి నొందకుండా అడ్డుకోవాలని. నాకు తెలిసినంత వరకు ఏ వ్యక్తి కూడా ఈ దాడికి గురి కావలసిన అవసరం లేదు. దాని తత్వాన్ని ఎరిగినట్లైతే దానికి తగు విధంగా ప్రతిస్పందించి, ప్రక్కకు నెట్టేయవచ్చు. ఆ దాడి అలాగే కొనసాగితే సంకల్పాన్ని, విశ్వాసాన్ని ధృడతరం చేసి అధికంగా ఉన్మీలనం చెంది, వినూత్న పురోభివృద్ధితో, తాత్కాలిక అడ్డంకుల నుండి బయడపడ వచ్చు.

Correspondence with Nirodbaran:57

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: ఆకుల కృష్ణ

ఆగష్టు దర్శనం కోసం సరైన వైఖరి

ప్రశ్న: ఎవరో అన్నారు, ఆగష్టు 15 దర్శనానికి ఇంకా 10 రోజులే మిగిలి ఉన్నాయని. వారితో "ప్రతి రోజూ 15 ఆగష్టు దర్శన దినంలానే భావించాల్సి ఉంటుంది" అని అన్నాను.

సమా: అదే సరైన వైఖరి. ప్రతి దినాన్ని ఉన్నత చేతన మనలో అవతరించి, దానితో మనం సంబంధం నెలకొల్పుకో గలిగే దినంగా భావించి ఆ దృష్టితోనే చూడాలి. అపుడే 15 నాటి దర్శనం మరింత విజయవంతం అవుతుంది.

*

ఇంక ఆగష్టు 15 దర్శనానికొస్తే ఆ రోజు కోసమే అంతగా ఎదురు చూడాల్సిన అవసరం లేదు. అదేదో వైయక్తంగా గొప్పదైనట్లు గాక సర్వ సాధారణమైన దినం. అంతరంగంలో ఆ సంబంధం ఏర్పడిన ప్రతిదినం 15 తో సమానమైనది గానే భావించాలి. ఆ విధంగానే సాధన కొనసాగాలి.

CWSA 36:523

శ్రీఅరవిందులు

*

శ్రీఅరవిందుల శతజయంతిని జరుపుకో దలచిన వారు వారి ఉనికి మరింత క్రియాశీలం, ప్రభావశీలంగా ఉండేదిగా ప్రయత్నించాలి. కానీ ఎవరైతే ఎల్లవేళలా వారితో సంబంధం నెలకొల్పుకొని ఉంటారో వారికి ఇదేమంత ప్రత్యేకంగా ఉండదు.

శ్రీవారి సమాధి ముందు కూర్చొని కొందరు ఇదే వైఖరి కలిగి ఉంటారు. "ఆయనెపుడూ మనతోనే ఉన్నారు." అయితే మన పిలుపునకు తగినట్లుగానే వారి సమాధానం క్రియాన్వితమై వుంటుంది.

CWM 17:372

శ్రీమాత

*

ఎవరైనా సరే శ్రీఅరవిందుల ఆశీస్సుల స్పర్శ పొందారో వారు ఆ ఆనందాన్ని — ఇతరులతో వృథా ప్రసంగాలతో చెదిరిపోకుండా — అంతరంగంలో ఆ

సన్నిధిని, ఆనందాన్ని నిలుపుకొని ఉండటం ఎంతో శ్రేష్టం.

CWM 16:86

శ్రీమాత

స్వేచ్ఛానువాదం: కొంగర భాస్కర రావు

ఈ విశ్వం ఇంకా సిద్ధంగా లేదు

చూడగా, నిజమైన లోకం శూన్యం నుంచి సృజింప బడలేదనిపిస్తుంది. అది పూర్తిగా సిద్ధంగానే వుంది. అది మన లోకాన్ని చుట్టే వున్నది. అంతా తానుగా వున్నది. ఆ స్థితిలో చాలా హాయిగా నేను రెండు రోజులు ఉండిపోయాను. సంపన్నంగానే వున్నాను. ఆ సమయంలో శ్రీఅరవిందులు పూర్తిగా నాతో నడిస్తే నడిచి, కూర్చుంటే కూర్చుని, యధాతథంగా తోడై వున్నారు.

ఆగష్టు 15 దర్శన దినం పూర్తిగా వారు నాతోనే వున్నారని ఎవరికి తెలుసు? ఎవరూ చూచి వుండరు. బహుశా ఒకరిద్దరికి భావన గలిగిందేమో. శ్రీఅరవిందులకు నేను ఇచటి సాధనా క్షేత్రంతో సహా మన వారందరినీ చూపగా సమీపంలో వున్న తావున నిత్య సత్య జగత్తు తన స్వస్వరూపాన్ని ఆవిష్కరించి, ఈ అసత్తు గల జగతిని ఎప్పుడు గ్రహిస్తుందని అడగ్గా వారి సమాధానం అది సిద్ధంగా లేదని మాత్రమే చెప్పారు.

అయినా క్రమంగా అది కొద్దిగానైనా ఈ అసత్య లోకం మారగలిగితే సత్య లోకం సంభావ్యమే. ఒక్క క్షణం, ఒక్క ఘడియే చాలు, ఒక చిన్న అంతఃకరణ పరివర్తన తారుమారైతే చాలు, సాధ్యమే. ఆ విషయం ఏమని చెప్పడం. సాధారణ చైతన్యాని కది అగోచరం. నాణ్యతతో అంతఃకరణ కొద్దిగా మారినా చాలు.

Conversation with a disciple Oct 6, 1959

*

అనుయాయులు అవశ్యం ఆశ్రమంలోనే వుండ నక్కర లేదు. చాలామంది శిష్యులు ఆశ్రమం బయటే వున్నారు. ఆశ్రమ జీవనానికి గల నియమాలు పాటిస్తూ చక్కని ఆరోగ్యంతో అచటి కట్టుబాట్లు పొందగలగాలి. ఆహారం వగైరా ఇతర

సేవలు ప్రత్యేకంగా ఏమీ వుండవు. పర్యాటకులకు మాత్రం కాలపరిమితితో అందిస్తారు. కారణాంతరాల వలన శాశ్వత ప్రాతిపదికగా చేయటం వీలు కాదు.
CWM 17:188

శ్రీమాత

అనువాదం: టి. ఎస్. రామచంద్రరావు

అత్యద్భుత దర్శనము

మేము 15 వ తేదిన సుమారు పది గంటలకు ధ్యానానికి ఇక్కడ కూర్చున్నాము. అప్పుడు పావు తక్కువ పది అయింది. నేను ఈ మేజా బల్ల దగ్గర మౌనముద్రలో మునిగి యున్నాను. విచిత్రంగా శ్రీఅరవిందులు ప్రత్యక్షం అయినారు. వారెపుడూ వారి సూక్ష్మభౌతిక రూపంలో ఇక్కడ ఉంటారనేది అందరికీ తెలిసినదే! కాని ఆ రోజు వారు నిజంగా భౌతికంగా వున్నట్లనిపించింది. కాని వారెంతో పొడవుగా కన్పించారు. మఠం వేసుకొని కూర్చొని ఉన్నారు. చూట్టానికి వారు ఈ ఆవరణ అంతా ఆవరించి యున్నట్లు అనిపించింది. ఆయన దాన్ని దాటి పైకి కూడా వ్యాపించి యున్నట్లు కనపడింది. ఆయన పైన ఉన్నారు, ఆవరణ క్రింద వున్నది! అక్కడి వారంతా ఆయనలో అంతర్భాగం అయిపోయారు. ఆయన మాత్రం అలానే కూర్చొని వున్నారు — వాళ్ళ తలల మీద కాదనుకోండి!

నాకు వారి సూక్ష్మదేహం యొక్క భౌతిక స్పర్శ తెలుస్తూనే వుంది, కాని అది కేవలం వారి సూక్ష్మభౌతికానిదే. అది నేను గమనించాను. (నేను ఎప్పుడూ స్థూలభౌతిక దేహంగానే ఉంటాననుకోకండి) నాకు వారు సమున్నతంగాను, పొందిక కలిగిన రూపధారిగాను కన్పించారు. నెమ్మదిగా వారు క్రిందకు దిగు తున్నపుడు ఆ చలనం వలమ కలిగిన స్పర్శ తీవ్రత తెలిసింది. ఎవరికీ ఏమాత్రం కుదుపు కలుగకుండా వారు క్రిందకు దిగారు. తరువాత అరగంటకు పైగా నిల కడగా కూర్చున్నారు. అందరినీ నిలకడగా పరికించారు. అక్కడ వున్న వారంతా వారిలో అంతర్భాగం అయినట్లే కనిపించారు.

నేను మాత్రం చిరునవ్వుతో ఇక్కడే కూర్చొని వున్నాను. నిజంగా నాకు

నవ్వు కూడా వచ్చింది. (మీరు కూడా వారిని ఆ రూపంలో గమనించవచ్చు: ఆ అనుభూతిని పొందవచ్చు). శ్రీఅరవిందులు అంతటా నిండి యున్నారు. అదే ప్రశాంతత, అదే బలం, అదే శక్తి!

అట్టి క్షణాల్లో శాశ్వతము, బృహత్తరము, పరిపూర్ణము ఐన భావన మన అనుభవంలో చోటు చేసుకుంటుంది. అంతా అనుకున్నట్లు జరిగిందనిపిస్తుంది. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే మనకు అమరత్వ భావన కలుగుతుంది.

కొద్ది సేపటి తర్వాత వారు ఉన్న ఫళంగా అంతర్ధానం అయినారని అనుకోకండి. కర్పూరంలా మెల్లగా ఆ రూపం కనుమరుగు అయింది. తర్వాత పరిస్థితి యథాతథంగానే కొనసాగింది. ఎక్కడ పనులు అక్కడ జరిగిపోయాయి. అదే శ్రద్ధతో, అదే ఏకాగ్రతతో.

నా వరకు నేను శ్రీఅరవిందులను వారి అతిమానస దీప్తితో తరచు చూస్తూనే వున్నాను. వారు కూడా అదే విధంగా తరచు దర్శనం ఇస్తూనే వుండేవారు. సమాధి వద్ద కూడా ఒక్కొక్కసారి అలానే జరిగేది. తరచుగానే; తన బృహత్తర రూపంతో అలా వారు ఆ ఆవరణ అంతా ఆక్రమించారా అనేటట్లు కూర్చునేవారు. ఆయన భౌతిక రూపంలో వున్నట్లే వుండేవారు. అది నిజమేనని తోచేది — ధైర్యము, నిశ్చలత, నమ్మకము కలిగించేలా తోచేది.. అంతా సవ్యంగా జరిగి పోతుందన్న ధైర్యం కలిగేది. జరుగవలసిన వాటిని గురించిన ఆందోళన, ఉద్రిక్తత ఉండేవే కావు.

అదే వారు మనకు ఇచ్చిన చక్కని కానుక.

శ్రీఅరవిందులు స్థూలదేహంలో ఉన్నప్పటి కంటె సూక్ష్మభౌతికంలో మరింత స్పష్టంగా, మరింత బలంగా వున్నారనిపించింది.

C0nversations with a disciple, Aug 18

శ్రీమాత

అనువాదం కె. ఆర్. ఎల్. నరసింహారావు

శ్రీఅరవిందుల జన్మదిన ప్రసంగములు
(సేకరించబడినవి)

అసహనము కలిగి యుండకు. నిరాశ నిస్పృహలు వద్దు, విశ్వాసము కోల్పోవద్దు

నా బాల్యము నందు, బుద్ధి కుశలతలు పూర్తిగా వికసించనపుడు, నా చేతనలోని ఒక బలమైన మానసిక ప్రేరణ గురించి ఎరుక కలిగింది. అదేమిటో అపుడు నాకు తెలియదు. నా వయసుతో పాటు బలంగా ఎదిగింది. నేను పెరిగి పెద్దయిన కొలది భయం, స్వార్థం లాంటి బలహీనతలు నా మనసు నుండి తొలగిపోయాయి. నా జన్మభూమికి నేను తిరిగి వచ్చిన రోజు నుండి ఆ ప్రేరణ అత్యంత శక్తివంతంగా ఉత్తుంగ తరంగాలలా ఎగిసిబడుతున్నది. దైవభక్తి, నాకు నిర్దేశించబడిన లక్ష్యము. నా శ్రద్ధ, నాకు కలిగిన శోధనలు, వేదనలు మరింతగా దృఢ పరచబడుతున్నాయి. దైవానుగ్రహంతో సంప్రాప్తమైన దివ్యశక్తి తనంతట తానుగా మానవుల యందు అభివ్యక్తమైనపుడు, అభివృద్ధి దిశగా చేయు ప్రయత్నములో, జాతీయ జీవన మందున ఒక నూతన శక్తి సమకూరుతుంది. నీ మాత పాదాల వద్ద నిన్ను నీవుసమర్పణ చేసుకోవలసి వస్తుంది. కాబట్టి, నీవు దృఢ విశ్వాసముతో, భక్తిశ్రద్దలతో, సంపూర్ణ హృదయ సమర్పణ చేసుకొని ఆమె సేవకు అంకితము కావాలి. మాతృభూమి సేవ చేయడం అత్యుత్తమ తక్షణ కర్తవ్యము. ఇది ఈ కష్టకాలంలో మనమంతా నిర్వహించవలసిన విధి. ప్రస్తుతం కఠినమైన ఇనుప సంకెళ్ళతో మన తల్లి బంధించబడిన స్థితిలో మన శక్తియుక్తులను కూడగట్టుకొని సన్నద్ధము కావలసిన సమయము. అసహనము మన దరికి రానీయకండి, నిరాశనిస్పృహలు వద్దు. విశ్వాసమును కోల్పోవద్దు. ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో అలసట, సోమరితనము కలగటం సహజము. ప్రతి దేశ చరిత్రలో ఈ విధమైన సంక్లిష్ట పరిస్థితులు తటస్త బడతాయి. ప్రతి ఒక్కరము తమ శక్తినంతా కూడ గట్టుకొని, ఒక నూత్న ఉత్సాహముతో, కొత్త ఆశలను చిగురింప చేసుకొని మన మాతృమూర్తిని ఆరాధించడానికి సంసిద్ధులము కావాలి. దైవశక్తి ఆవహించబడిన మన దేశము ఒక నూతన శక్తిగా ఆవిర్భవిస్తుంది. ఆ దివ్యశక్తితో ప్రబోధించబడిన మన దేశం నూతన శక్తి సామర్థ్యాలను సంతరిచుకున్నది. ఒక రోజున ఈ శక్తి దేశాన్ని

ఒక మహోన్నత స్థాయికి పెంచుతుంది.

(శ్రీఅరవిందుల 37 వ జన్మదినమున 15 ఆగష్టు 1909 లో కలకత్తా నగరము నందు వారి నివాసంలో చేసిన ప్రసంగము)

CWSA 8:179

అనువాదము: జి. వి. యస్. వి. ప్రసాదరావు

అతిమానస సత్యావతరణ సంకేతము

మునుపు నా భౌతిక జన్మదినాన్ని మనం ప్రాణిక స్థాయిలో జరుపుకొనే వారం. దానిలో ఆంతర సత్యం యొక్క బీజం ఉన్నప్పటికీ ఆవిష్కరణ మాత్రం ప్రాణికం గానే ఉండేది. ఇకపై ఆ రోజును పాటించితే, ఆ రోజు ఏ సత్యానికి సంకేతమో, దానికి అనుగుణంగా వుండాలని నా అభిలాష.

మన జీవితాలలోకి దిగి రావలసిన అతిమానస సత్యం గురించి మీ అందరికీ తెలుసు. ఈ రోజున ఆ పరమ సత్యం గుర్తించబడింది. కానీ ఆ అతిమానస అవ తరణ మార్గంలో ఎన్నో అడ్డంకులు ఉన్నాయి. అక్కడ మనస్సు, మానసిక మయిన ఆలోచనలు దివ్యమైన ఊర్ధ్వస్థాయి నుండి దిగివచ్చే పరమ సత్యాన్ని గ్రహించి తమ స్వప్రయోజనానికై వినియోగించుకోవాలని ప్రయత్నిస్తాయి. ఉదాహరణకి ప్రాణిక చేతన లేక ప్రాణశక్తి ఆ అవతరించే ఉన్నత శక్తిని కబళించి అపవిత్రమైన కార్యాలకై వాడుకో జూస్తుంది. క్రిందికి దిగివచ్చే పరమ సత్యం మానసిక మయినది కాదు. అది అతిమానసం. అది తన పనిని సక్రమంగా కొనసా గించాలంటే నిమ్నమయిన ఉపకరణాలన్నీ అతిమానసీకరించ బడాలి. నిమ్నశక్తులు ఈ ఉన్నత సత్యాన్ని తమ సామాన్యమయిన కార్యకలాపాలను తృప్తిపరచటానికి వాడుకోవాలని ప్రయత్నిస్తాయి. ఒక వ్యక్తి జీవిత సౌఖ్యాలను ఆస్వాదించేటపుడు లేదా స్వార్థపరమైన కోర్కెల అన్వేషణలో జీవితాన్ని గడపాలనుకున్నప్పుడు, ఈ విశ్వశక్తులే అతని ద్వారా అతనిలోనే ఆ ఆనందాన్ని పొందుతాయి.

ఈ ఉన్నత శక్తి తన పవిత్రతతో పని చేయగలగాలంటే వ్యక్తి ఊర్ధ్వంగా ఉన్న మహత్తరమైన శక్తికి తెరుచుకొని, తనను తాను సమర్పించుకొని, ఆ

ఉన్నత సత్యపు మార్గానికి అవరోధమయినదాని నంతటినీ తొలగించి వేయాలి. ఈ మూడు విషయాలలోనే సమర్పణా సామర్థ్యం ఇమిడి ఉంటుంది.

ఎన్నో ఏళ్లుగా నేనీ అడ్డంకులను ఎదుర్కొని, వాటిని తొలగించి మీకు మార్గం సుగమం చేయటానికి, వాటి వలన మీ కార్యం కష్టతరం కాకూడదని ప్రయత్నిస్తున్నాను, కానీ ఆ కార్యనిర్వహణలో నా సాయం అందుకో గలగటం, దానిని స్వీకరించటం మీ సామర్థ్యంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. మీరు స్వీకరించ గలిగినంత ఎంతైనా నేను యివ్వగలను. నిజమైన ఆధ్యాత్మిక సమర్పణ అనేది వేరే విషయం. కానీ మీలో ఒక్కరయినా దానిని లేశమాత్రమైనా, అనుభూతి చెంది ఉంటే, దానిని గురించి కనీసం కొంత మాత్రమైన ఆలోచించి వుంటే, ఆగష్టు 15 యొక్క ఉద్దేశ్యం నెరవేరినట్లే.

Evening talks with Sri Aurobindo by A. B. Purani, p. 297, 15 Aug 1923

అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్

దివ్యప్రేమను, దివ్య సౌందర్యాన్ని, దివ్యానందాన్ని దివి నుండి భువికి రప్పించడమే నిజానికి శిరసాయమానమైన మన యోగ సారం. కాని, అది నాకుఎప్పుడూ అసాధ్యంగానే తోస్తుంటుంది; ఆసరాగా, పునాదిగా, రక్షణగా దివ్యసత్యం, దాని దైవికశక్తి — దాన్నే నేను అతిమానసం అంటాను — సహాయకారిగా అందుబాటులోకి వస్తే తప్ప అది సాధ్యం కాదు.

CWSA 35:837

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: నాగరాజు రామస్వామి

భూమి లోనికి 'త్రవ్వట'

అతిమానసాన్ని[1], భౌతిక చైతన్యంలోకి పదార్థం లోపలి విభాగాలలో వరకు కొని తెచ్చే పనిలో, ప్రస్తుతం నేను నిమగ్నమై ఉన్నాను. స్వభావ సిద్ధంగా భౌతికం జడమైనది, తాను చైతన్యవంతంగా మార్చబడాలని అది కోరుకోదు, తీవ్రంగా నిరోధిస్తుంది, ఎందుకంటే దానికి మార్పు ఇష్టం లేదు.

వేదాలలో చెప్పినట్లు, మనకు ఇది 'భూమిని త్రవ్వటం' లా అనిపిస్తుంది. అక్షరాలా చెప్పాలంటే, పైనున్న అతిమానసం నుండి దిగువ నున్న అతిమానసం వరకు త్రవ్వటంలా ఉంటుంది. సత్తా చైతన్యం పొందింది, అందుచే నిరంతరం ఎగువ నుండి దిగువకు కదలికలు (గుంజులాట) కొనసాగుతుంటాయి. వేదాలు దీనిని రెండు కొసలు, తల, తోక, రాక్షస బల్లి[2] యొక్క తల, తోకగా అభివర్ణించాయి. ఇది మన చైతన్యాన్ని, సంపూర్ణంగా ఆవరిస్తుంది.

పదార్థం సంపూర్ణంగా అతిమానసీకరింప[3] బడనంత వరకు మానసిక[4] ప్రాణికం[5] కూడ సంపూర్ణంగా అతిమానసీకరింపబడ జాలవని, నేను కనుగొన్నాను. అందుచే భౌతికం అనుమతించబడి, పరివర్తన చెందించబడాలి. ఇది జన్మ తరువాత జన్మల ప్రతీ స్థరం[6] లోను జరగాల్సిన సంక్లిష్టమైన ప్రక్రియ. అధిమానసం లోని అత్యున్నత పొరను, భౌతిక చైతన్యంలోకి తేవడానికి నేను ప్రయత్నిస్తున్నాను.

అంతరజ్ఞాన బుద్ధి[7] యొక్క మూడు చర్యలకు అనుగుణంగా అతిమానసంలో మూడు పొర లున్నాయి. వీనిలో మొదటి దానిని అతిమానస విశ్లేషణ బుద్ధి[8] అని నేనంటాను.

ఎందుకంటే, ఏదైతే మానస స్థరంలో ఒక అవకాశం[9] గా ఉంటుందో, అది — అతిమానస స్థరంలో ఒక సాఫల్యశక్తి[10] గా మారుతుంది. విశ్లేషణ అతిమానసం అన్ని అవకాశాలను మీ ముందుంచుతుంది. భౌతిక స్థరంలో వాస్తవం కావలసిన సంఘటనల మూల కారణాలను అది (విశ్లేషణ అతిమానసం) చూపుతుంది. అంతర జ్ఞానం దాని అతిమానస విలువలోకి మారినపుడు, అది విశ్లేషణ అధిమానసం అవుతుంది.

తరువాత వచ్చేదానిని ప్రాతినిధ్య అతిమానసం అని నేనంటాను. ఇది వర్త

మానంలో ఉన్న అవకాశాల కదలికలను, ఏమి జరుగుతున్నదో అనే దానిని తెలుపుతుంది. ఉత్సాహం, ఉద్వేగం, అతిమానస స్థాయిని పొందినపుడు అది ప్రాతినిధ్య అతిమానసం అవుతుంది. ఇది అత్యున్నత అతిమానసం కాదు. ఇక్కడ నీకు తెలుస్తుంది, కొన్ని అవకాశాలు పని చేస్తున్నట్లు; ఏమి జరుగబోదోంది కొన్ని విషయాలు ఎలా జరగాయి, ఎలా జరుగగలవు అనేది, కాని ఏదీ నిశ్చయం కాదు.

చివరగా ఉన్నది దర్శన అతిమానసం[11]. ఇది దర్శనం[12] లేదా సాక్షాత్కారానికి పోలినది. ఇది ఎప్పుడూ సత్యమే. దానికేదీ ఎదురు నిలువ జాలదు. అది విజ్ఞానం, తనకు తానుగా తన సహజ శక్తితో సాఫల్యం పొందగలిగేది.

నేను వీటన్నిటి మధ్య తారతమ్యాలు తెలియజేయాలి. దర్శన అతిమానసాన్ని భౌతికంలోకి తెచ్చే ప్రయత్నం చేయాలి. ఈ విధంగా, ఎగువకు, దిగువకు ఒక స్థిరమైన త్రోపులాట ఉంటుంది. ఇప్పుడు సత్తా అంతా చైతన్యవంతం కాబడింది. కాని, కావల్సిందేమిటంటే, ఏ శక్తీ కూడా, భౌతికంపై దాడి చేయగలగ కూడదు. రెండవ దేమంటే — దర్శన అతిమానసాన్ని లోపలి విషయాలపై ప్రయోగించాలి. మూడవది — దర్శన అతిమానసాన్ని, బాహ్య విషయాలపై ప్రయోగించడం. ప్రస్తుతం అతిమానస శక్తి భౌతికంపై దాడి చేసే ఏ శక్తినైనా పారదోలగలదు. ఈ ప్రక్రియ పూర్తి అయినపుడు,ఏ ఎరుకగల శత్రుశక్తి అయినా, భౌతికంపై ఏమాత్రం దాడి చేయజాలదు.

ఈ సందర్భంగా నేను పాండిచ్చేరి వచ్చినప్పుడు, నా కివ్వబడిన ఒక ప్రణాళికను అనుసరిస్తున్నాను.

Ibid, pp. 298-300, 15-8-1923

అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు

---

1. Supramental 2. Dragon 3. Suprmentalisation 4. Mental 5. Vital 6, Plane 7. Intutive mind 8. Interpretative mind 9. Possibility 10. Potential 10 A. Representative Supermind 11. Imperative Supermind 12. Revelation

యోగ లక్ష్యం — నియమాలు

శ్రీఅరవిందులు: ఈ రోజు నా నుండి ఒక సందేశాన్ని ఆశించడం మీ కొక సంప్రదాయంగా మారింది. నిశ్చల నీరవ దివ్యచేతన ద్వారా దాన్నందించడానికే నేనెక్కువ యిష్టపడతాను. ఎందుకనంటే మాట ద్వారా అయితే అది మనస్సుకు చెప్పినట్లవుతుంది., కాని నిశ్చల నీరవ దివ్యచేతన ద్వారా అయితే అదింకా లోతుకు చేరవచ్చు. యోగం పేరుతో చలామణీ అవుతున్న యితర పద్ధతుల కన్నా భిన్నమైన కొన్ని అత్యావశ్యకాంశాలపై మేము కలిసి సాధన చేస్తున్నాం. పాత పద్ధతి ప్రకారమైతే పురుషుడు ప్రకృతి మధ్య, సచేతన అంతరాత్మ ప్రకృతికి మధ్య, తారతమ్యం తెలుసుకోడానికి బుద్ధిని, భావావేశాన్ని లేక సంకల్పాన్ని యెంచుకోవాలి. తద్వారా అనంత జ్ఞానం దగ్గరకు, సర్వ ప్రేమికుని, సర్వ సుందరమైన పురుషోత్తముని దగ్గరకు లేక ఒక అనంత నిర్వ్యక్తిక దైవేచ్ఛ దగ్గరకు లేక మన మనస్సుకు, భావావేశ అస్తిత్వానికి, లేక దైవేచ్ఛ, లేక మన వ్యక్తిగత పురుషుని కావలగా వున్న నిశ్చల నీరవ బ్రహ్మం దగ్గరకు చేరతాం.

మన యోగం ఒక నిర్వ్యక్తిక అనంత జ్ఞానం, దివ్యేచ్ఛ లేక మహదానందాలను లక్ష్యంగా చేసుకోదు. పరిమితమైన అనంత మానవ జ్ఞానానికి ఆవలగా వున్న పురుషోత్తముని అనంత దివ్యజ్ఞానాన్ని, మన వ్యక్తిగత సంకల్ప మూలమైన అనంత దివ్యశక్తిని, భావావేశాల ఉపరితల కదలికలచే చిక్కించుకొనలేని మహదానందాన్ని సాక్షాత్కారం పొందడాన్ని మన యోగం లక్ష్యంగా చేసుకుంది.

మనం సాక్షాత్కరింప జేసుకోవాలనే యీ పురుషోత్తముడు నిర్వ్యక్తిక అనంతత కాదు; అతడొక దైవమూర్తి. ఆయనను సాక్షాత్కరింప జేసుకొనడానికి మనం మన యథార్థ మూర్తిత్వాన్ని యెరుగ గలిగేటట్లు యెదగాలి. నీవు నీ స్వీయ ఆంతర అస్తిత్వాన్ని తెలుసుకోవాలి. ఈ దివ్య మూర్తిత్వం, ఆంతర మానసికం, ఆంతర ప్రాణికం, ఆంతర భౌతిక అస్తిత్వం, దాని చేతనగా అనేక సార్లు పొరపాటుగా వర్ణించబడింది కాదు. కాని, ఉన్నతోన్నతమైన దానితో ప్రత్యక్ష సమాచార సంబంధం కలిగి వున్నదేదో అది. ప్రకృతిలో మనిషి క్రమానుగత యెదుగుదల వల్ల అతిమనస్సులో వున్న తన స్వంత దివ్యమూర్తిని ప్రతి వ్యక్తీ సాక్షాత్కరింప జేసుకోవాలి. సారతః ప్రతి వ్యక్తీ దైవంతో యేకమయ్యే

వున్నాడు., కాని స్వభావరీత్యా ప్రతివ్యక్తీ పురుషోత్తముని పాక్షిక అభివ్యక్తి.

మన యోగ లక్ష్యం అటువంటిదైనందున మనం తిరిగి జీవితంలోకి వచ్చి దానిని రూపాంతరీకరించాలి. పాత యోగాలు జీవితాన్ని రూపాంతరీకరించ డంలో విఫలమైనాయి. ఎందుకనంటే, అవి మనస్సు దాటి ఆవలకు పోలేదు. అవి మానసిక అనుభావాలనే చిక్కించు కొనడాని కలవాటు పడి, వాటిని జీవితాని కన్వ యించే టప్పటికి అవి మానసిక సూత్రాలుగా కుంచించుకు పోయాయి. ఉదాహరణకు, అనంతత్వపు మానసిక అనుభవం, లేక విశ్వజనీన ప్రేమ సూత్రం అన్వయం.

అందుచేత మనం మన అస్తిత్వపు అన్ని భూమికల పైన సచేతనులం కాగలి గేటట్లు ఉన్నత వెలుగును, శక్తిని, ఆనందాన్ని, జీవితానికి సంబంధించిన అత్యంత బాహ్యమైన చిన్న చిన్న విషయాలను గూడా శాసించడానికి క్రిందికి తీసుక రాగలిగేటట్లు యెదగాలి. మనల్ని మనం వీటి నుండి విడదీసుకొని ప్రకృతిలో జరిగే దానంతటినీ గమనించ గలగాలి. ఒక చిన్న కదలికైనా, బాహ్యానికి సంబంధిం చిన అత్యంత సూక్ష్మ విషయమైనా మన దృష్టి దాటి పోగూడదు. ఈ ప్రక్రియ మానసిక, ప్రాణిక భూమికలపై తేలిక. కాని భౌతిక — ప్రాణిక, భౌతిక భూమిక లపై అజ్ఞాన శక్తులు తమ ఆధిపత్యాన్ని, పాలనను పూర్తి వత్తిడితో కొనసాగిస్తు న్నాయి. తాము నమ్మినదే శాశ్వత ధర్మాలని గట్టిగా పట్టుక్కూర్చొంటాయి. అవి ఉన్నత వెలుగును అడ్డుకొంటూ తమ జెండానే ఎగుర వేస్తాయి. అక్కడ అంధకార శక్తులు తిరిగి, తిరిగి, అస్తిత్వాన్ని కప్పివేస్తుంటాయి. భౌతిక-ప్రాణికం తెరుచుకొన్నప్పుడు గూడా అజ్ఞాన మూలకాలు భౌతిక అస్తిత్వపు క్రింది అంత స్తులలో నుంచి పైకి వస్తాయి. వాటితో వ్యవహరించడమనేది యెంతో గొప్ప సహనం వుంటేనే గాని కాని పని. భౌతిక-ప్రాణికం మరియు భౌతిక సత్త ఉన్నత ధర్మాన్ని అంగీకరించకుండా, పట్టుదలతో వుంటాయి. మేధోపరమైన, తదితర సమర్థనల ద్వారా తమ పట్టుదలను, తమ క్రీడను సమర్థించుకొంటాయి. అవి సాధకుడిని వివిధ మారువేషాలతో మోసగించ ప్రయత్నిస్తాయి.

సాధారణంగా ప్రాణిక అస్తిత్వం బాగా అసహనంతో వుంటుంది. భౌతిక-ప్రాణిక, భౌతిక భూమికలపై పనులు త్వరగా జరిగిపోవాలని కోరుకొంటుంది. ఇలా కోరుకొనడం వల్ల చాలా తీవ్రమైన ప్రతిచర్యలు జరుగుతాయి. అందుచేత

మానసిక, ప్రాణిక అస్తిత్వాలు, ఉన్నత వెలుగును, శక్తిని చిక్కించుకొనడానికి బదులు అవి తమంత తాముగా ఉన్నత శక్తికి సమర్పణ అవ్వాలి. పాక్షిక రూపాంతరీకరణంతో మనం సంతృప్తి చెందకూడదు. ఉన్నత శక్తిని భౌతిక భూమికకు, క్రిందికి తీసుకు వచ్చి దానితో జీవితానికి సంబంధించిన బాహ్య అల్పాంశాన్ని గూడా శాసించ గలగాలి. మనస్సు వాటిని నియంత్రించ లేదు. మన ప్రస్తుత స్వభావాన్ని రూపాంతరీకరించడానికి మనం ఉన్నత వెలుగును, శక్తిని, ఆనందాన్ని క్రిందికి ఆవాహన చేయాలి. ఇందుకు అస్తిత్వపు ప్రతి భాగంలోనూ, అత్యంతావశ్యకమైన సంపూర్ణ చిత్తశుద్ధి వుండాలి. కేవలం పరమ సత్యాన్ని గాక మరి దేనినీ కాంక్షించని, పరమ సత్యాన్ని మాత్రమే కాంక్షించే ఆ చిత్తశుద్ధే అస్తిత్వంలో జరిగేదాన్నంతా స్పష్టంగా గమనించ గలుగుతుంది.

అతిమనస్సులో వున్న తన దైవమూర్తిత్వాన్ని యెరుగ గలిగేటట్లు యెదిగి జీవితపు అత్యంత సూక్ష్మ విషయాన్ని కూడా శాసించాలనేది క్రిందికి దిగి వచ్చే దివ్య వెలుగు రెండవ నియమం.

అనుభవాలతో సంతృప్తి పడే ధోరణి కొన్ని సమయాల్లో సాధకుడిలో వుంటుంది. కేవలం అనుభవాలతో సంతృప్తి పడి వుండిపో కూడదు.

మరో విషయ మేమిటంటే ఇక్కడ మనం ఉన్నాం గనుక, మనందరం ఒకే పరమ సత్యాన్వేషణలోనే యెప్పుడు కూడా ఒక విధంగా సంఘటితమై వున్నందున, మనమంతా పరస్పరం సహాయం చేసుకోగలం, లేక పురోగతిని మందగింపజేయగలం.

మనల్ని మనం ఉన్నత వెలుగుకు తెరచుకోవడం, దానికి పరిపూర్ణంగా సమర్పణ గావడం అనేవి అస్తిత్వ రూపాంతరీకరణకు నియమాలు. పూర్తిగా ఆవశ్యకమైన చిత్తశుద్ధిని దివ్యవెలుగుకు తెరచి సమర్పించడం, అన్ని భూమికలపై క్రమంగా చేతన వృద్ధి చెందడం వల్ల, నీవు యీ యోగానికి ఒక ఆదర్శవంతమైన సాధకుడిగా తయారు చేసే రూపాంతరీకరణను కొని తెస్తావు.

ibid., 305-7, August 15, 1924

ప్రపంచ క్రియాశక్తుల జ్ఞానం అవసరం

శిష్యుడు: ప్రపంచంలో పని చేస్తున్న క్రియాశక్తులను గురించిన జ్ఞానం

యోగంలో అత్యవసరం అని మీరు భావిస్తారా?

శ్రీఅరవిందులు: అవును! నీవు ప్రపంచ క్రియాశక్తులతో వ్యవహరించవలసి వుంటుంది. ఎందుకనంటే అవి తమను తాము, ముఖ్యంగా అపకార శక్తులు వున్నాయని చూపుకొంటాయి. అలాగే నీకు సహాయం చేసే శక్తుల్ని గూడా నీవు తెలుసుకోవలసి వుంది. వ్యక్తిగత సాధన చేస్తున్నప్పటికీ విశ్వజనీన శక్తులు తామున్నామని నీకు తెలియ జేసుకొంటాయి. నీవు అభివృద్ధి చెందిన కొద్దీ వాటి లక్షణం మారుతుంది. ఈ ప్రపంచ క్రియాశక్తుల కదలిక నిమ్న భూమికలపై ప్రారంభం కాదు. అది చాలా ఊర్ధ్వాన జరుగుతుంది. నిర్ణయాలన్నీ ఊర్ధ్వాన యెక్కడో పైన జరుగుతాయనేది యధార్థమే, కాని అవి యే భూమికలకు చెంది నవో, ఆ విషయం తెలియనివ్వకుండా ఒక తెర వుంటుంది. ప్రతి భూమికకు తన నిర్ణయం తాను తీసుకొనే స్వేచ్ఛ వుంటుంది. పోటీ పడుతున్న క్రియాశక్తుల నిర్ణయానికే పెనగులాట వదలివేయ బడుతుంది. ఒక నిర్ణయాత్మక మలుపు తిరిగి నప్పుడే అత్యున్నతమైన నిర్ణయం తెలుస్తుంది. తక్కువ దానికి సంబంధించిన జ్ఞానాన్ని తెలుసుకొనడానికి ప్రయత్నించడం ద్వారా మాత్రమే నీలో మహనీయ జ్ఞానం పెరగడానికి సహాయపడ గలవు....

ఆ ప్రయత్నానికి యేకీకృత ఆకాంక్ష చేత నీవు సహాయం చేయగలుగు తావు. ఈ ఆదర్శాన్ని ఫలప్రదం చేయడంలో అడ్డుగా నిలిచే దాన్నంతటినీ నీవు తిరస్కరించాలి, కాని అలా చేయడానికి బదులు, అపకార శక్తుల సూచనలను సమ్మతిస్తూ పోతుంటే నీకు గాని, యితరులకు గాని అది సాధ్యం కాదు అనే భావాన్ని కలిగించే వాటి మంత్రాలను జపిస్తుంటే, వాటి కప్పుడు సహాయం చేసిన వాడవవుతావు.

Ibid : 323; August 15, 1925

అనువాదం: కె. వి. రావు

మరణము, అమరముల మధ్య సమస్య

శిష్యుడు: సాధన స్థాయిలో మృత్యువు పై తమరి అభిప్రాయమేమిటి?

శ్రీఅరవిందులు: నా స్వవిషయంలోనా?

శిష్యుడు: అవును.

శ్రీఅరవిందులు: నా విషయంలో మృత్యువు మూడు రకాలుగా రావచ్చు.

1. హఠాత్తుగా సంభవించే ఆశ్చర్యకర విషయం మరియు ప్రమాదము
2. వయసు ప్రభావం.
3. నా స్వీయ ఎన్నిక, ఇప్పుడు ఈ సమయంలో కుదరదు అని భావించడం, లేదా ఇప్పుడు జరిగే అవకాశం లేదని నిరూపించే విషయం నా దృష్టికి తేబడి నందువలన.

శిష్యుడు: ప్రాణికంలో ప్రశాంతి, శక్తి, ఆనందాలు నెలకొన్నప్పుడు కొన్నిసార్లు ఈ శరీరం కూడా అమరమైనదిగా భావిస్తాం.

శ్రీఅరవిందులు: అది ప్రాణికము తన ప్రకాశ ప్రభావాలన్నిటినీ భౌతిక శరీరంపై ఆపాదించటం వల్ల జరుగుతుంది. ప్రాణిక పురుష యొక్క అమరత్వం శరీరంపై అమరత్వ భావనను సృష్టిస్తుంది. అయితే, అది వాస్తవమైన విజయం కాదు. స్వామి బ్రహ్మనంద (ఛంధోడ్ నివాస్) వయసు ప్రబావం పడకుండా 300 ఏళ్ళు జీవించారు, అయితే ఓ రోజు తుప్పు పట్టిన చిన్న మేకు గుచ్చుకుని, ఆ చిన్న గాయం కారణంగా మరణించారు. భౌతిక స్తరంలో మనం ఇంకా సాధించని దేదో ఎదురై విజయం సంపూర్ణం కాలేదని చూపిస్తుంది. అందువల్ల ప్రక్రియ అంత సుదీర్ఘంగా కొనసాగుతుంది. నీవు ఉన్నత చైతన్యాన్ని నీ శరీరంలోని ప్రతి అణువులోను స్థాపించాలి, లేనట్లయితే, నిమ్న భౌతికంలో దాగి, నీ దృష్టి నించి తప్పించుకున్నవి, దుష్టశక్తులకు తెలిసినవి, నీవు బలహీనస్థితిలో ఉన్న ప్పుడు అదను చూసి దాడి చేయగలవు. అవి ప్రత్యేక సందర్భాలను సృష్టించి, నీవు ఎదుర్కొలేని సంఘటనలను సృష్టించి, నీవు వాటిని నిరోధించే ముందుగానే అవి నీ అదుపు తప్పించుకుంటాయి. అలాంటి స్థితిలో అవి నిన్ను నాశనం చేయ గలవు.

శిష్యుడు: భౌతికం ఎందుకు అంత మొండిగా అస్పష్టంగా ఉంటుంది?

శ్రీఅరవిందులు: సరే! అది స్వాభావికం. అది ఒక నియామకం. భౌతికం ఆ విధంగా ఉండకపోతే ఆ పని చాలా సులభంగా ఏనాడో సాధించి ఉండేవాళ్ళం. ఈ విధంగా కల్పాలు, మన్వంతరాలు పట్టేది కాదు. అప్పుడు సాధన చాలా సులభ సాధ్యం అయిఉండేది. కాని దైవం అంత సుళువుగా అది జరగాలని కోరదు.

శిష్యుడు: అది ఎప్పటికి పూర్తవుతుంది?

శ్రీఅరవిందులు: భవిష్యవాణిని చెప్పమంటున్నావా? అది పూర్తిగా నా మీద ఆధారపడదు. కాలం గురించి చివరిదాకా ఎవరికి తెలియదు. దానికి పరిమితి నిర్ణయించడం దానిని పొడిగించడ మవుతుంది. "స్వరాజ్యం ఒక్క సంవత్స రంలో" అనడం లాంటిది. దానితో పాటు కార్యాచరణలో భాగం పంచుకొనే యోగికి ఆ పరాత్పరుడు అన్ని విషయాలు చూపడు. విశ్వస్థితులు తయా రుగా ఉన్నప్పుడే అన్ని విషయాలు అతడికి చూపబడతాయి. స్వార్థం విడనాడిన వారు మరింత ఎక్కువుగా అన్నింటిని దర్శించ గలరు. విశ్వ పరిస్థితులు సానుకూలం గాకముందుగానే దైవం ప్రతి సూక్ష్మ విషయాన్ని నిర్ణయించడు, ఒక ఆవశ్యక నిర్ణయాన్ని మనపై విధించడు. ఈ మధ్యలో అంతా ప్రకృతి శక్తుల కార్యాచరణ. దైవాని కిదంతా తెలియనిది కాదు. విశ్వస్థితులు తయారయ్యేదాకా అతడు మధ్యలో కలుగ జేసుకోడు. విశ్వస్థితులు రూపొందించే నిర్ణయమే దైవ నిర్ణయం కూడా.

శిష్యుడు: భౌతికానికి సంబంధించి విశ్వస్థితులు ఫలించాయా?

శ్రీఅరవిందులు: భౌతిక చైతన్యం విషయంలో సాధారణ స్థితులు ఫలించాయి, కాని అత్యంత భౌతిక స్థాయికి చెందినవి ఇంకా అలాగే వున్నాయి. అదే అత్యంత ప్రమాదభరితమైనది.

శిష్యుడు: ఎందుకది అంత ఎక్కువ ప్రమాదకరం?

శ్రీఅరవిందులు: ఎందుచేతనంటే అది దృఢమైనది, సంక్లిష్టమైనది, తన స్వీయ పదార్థాన్ని వదిలివేయగలదు, తిరస్కరించగలదు. అది హేతువుకు లొంగదు. దాని మీద పని చేయాలంటే అతి ఉన్నతమైన దివ్యశక్తి కావాలి. అదీకాక విశ్వంలో సంస్కారం మొత్తం స్థిరపడిన భావన నీ కృషికి విరుద్ధంగా పనిచేస్తుంది. పైనించి

ఏదో ఒక అవరోహణ జరిగి ఆ అవరోధాన్ని తొలగించాలి.

ibid, p. 311, August 15, 1924

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

అతిమనస్సు— అపోహలు

జీవితకాలంలో అతిమానస అస్తిత్వం, అతిమానస ప్రపంచం, అతిమానసస్వభావం, వీటి ఆవిష్కరణను దర్శించడమే మన యోగం యొక్క ఆశయం. అయితే, ఈ లక్ష్యసాధనలో తలెత్తే కొన్ని సామాన్యమైన అపోహల నుండి మనలను మనం కాపాడుకోవాలి. కొందరు అనుకొంటారు, అణిమ, గరిమ లాంటి సిద్ధులు లేక శారీరక ధర్మాలను వశపరచుకొనుట, వ్యాధులను నయం చేయుట లాంటి శక్తులను పొందడం శారీరక అతిమానసీకరణ సాధ్యమవుతుందని. చాలావరకూ ఎవరైతే, తెలిసో తెలియకనో తమను తాము అవచేతనా అస్తిత్వముతో — ఈ శక్తులు నిక్షిప్తమై వున్న చోట సంపర్కమొందుతారో వారికి ఈ శక్తులు సమకూరుతాయి.అయితే అసలు అతిమానసం గురించి గాని, యోగం గురించి గాని, ఏ మాత్రం అవగాహనలేని వారిలో కూడా ఈ శక్తులు సిద్ధించిన సందర్భాలు కోకొల్లలు.

గతంలో ఈ యోగసాధన లెక్కలేనన్ని సార్లు ప్రయత్నించబడిందని, దివ్యకాంతి దిగివచ్చిందని, కానీ మళ్ళీమళ్ళీ అది వెనుకకు మరలి పోయిందనే ఒక నమ్మకం వుంది. ఇది వాస్తవ మనిపించుటలేదు. తరచి తరచి చూసినా అతిమానస శరీరం క్రిందికి కొనితేబడినట్లుగా నాకు కనిపించదు. అదే జరిగివుంటే, అది తప్పక ఇక్కడ వుండేది. అందువలన మనం మన ప్రయత్నాన్ని చులకన చేసి దానిని సాధించే మార్గంలో ఆటంకములు సృష్టించరాదు.

అంతిమంగా తుది పరిణామం ఏ విధంగా నుంటుందో వివరించడానికి తగు సమయం ఆసన్నం కాలేదు. సనాతన యోగులు వారి జీవితకాలంలో సాక్షాత్కరింప జేసుకొన్నది చాలా మట్టుకు శారీరక ధర్మాలకన్నా మించి ప్రాణికసత్తపై పట్టు సాగించడం వలన. ఇలాంటి ప్రాణిక సిద్ధి కాదు మన లక్ష్యం — మన లక్ష్యం ప్రాణిక శక్తి ద్వారా భౌతిక పదార్థంపైనా, దాని ధర్మాలపైనా నియంత్రణ

సాధించటం. మన ప్రయత్నమంతా మన అస్తిత్వం యావత్తూ, దాని భూమిక లన్నింటి యందలి ఆవిష్కారములను సైతం పరిపూర్ణంగా రూపాంతరీకరిం చడం. ప్రాచీన సాంప్రదాయాలలో లక్ష్యం భౌతిక సత్తను రూపాంతరీకరించటం గాని లేక దానిపై విజయం సాధించటం గాని కాదు. అవి భౌతిక సత్తపై ఎలాంటి పట్టును కలిగి వుండలేదు.

సమస్తము ఒకటేననే భావన ఉన్నది. అందుచేత మనం చేయవలసింది ఆ ఏకైక దివ్యచేతన అనుభూతిని పొందటం, అటుపైన మన అస్తిత్వపు అనేక భూమికలపై దాని అనుభవాన్ని కొంత పొందటం. వేదాంత సూత్రాల భ్రాంతితో మనం ప్రభావితుల మైనందున ఈ భావన పొరపాటు. ఒకే ఒక దివ్యచేతన వున్న దని దానిని మనం దర్శించి తీరాలనుకొనుట యదార్థమే అయినప్పటికీ ఆ మాత్రపు గ్రహింపుతో మన మాగి పోగూడదు. నేనిప్పుడు చెప్పినట్లు మన పూర్తి సత్తను రూపాంతరీకరించాలి.

మనయోగం సచేతనంగా సాగించే పరిణామ యత్నమనే భావన కూడా వున్నది. ఇక్కడ జీవాత్మ పదార్థముతో ముడిపడి వున్నది, దానికి లోబడినట్లుగా కనిపిస్తుంది. పరిణామప్రక్రియద్వారా ప్రాణిక, మానసిక సత్తలు ఇక్కడ తమ ఉని కిని చాటుకున్నాయి. కాబట్టి మనస్సును అతిమనస్సుగా ఎదగనీయాలనటమే మన ప్రయత్నమంతా....

తైత్తరీయోపనిషత్తు అంటుంది: భౌతికము ప్రాణికం లోనికి, అది మానసికం లోనికి తిరిగి అదే అతిమానసం లోనికి, దివ్యానందచేతన లోనికి, ఇముడ్చికో బడింది అని. మరో ఉపనిషత్తు అంటుంది: అతిమానస సిద్ధిపొందిన వ్యక్తి సూర్యుని ద్వారం గుండా తప్పించుకుంటాడని. అతిమానస స్థాయికి ఎదిగిన పిమ్మట జీవి తం లోనికి ఆత్మ చైతన్యం తో కూడిన అవరోహణ గురించిన భావన వుండదు....

మన సాధనలో ఆరోహణ కదలిక ఏర్పడినట్లుగా గమనిస్తాము. అయితే దానితో సాధన పూర్తి అయినట్లు కాదు. కేవలం ఆరోహణతో తృప్తి చెంది విశ్ర మించ కూడదు. మనం తిరిగి క్రిందికి దిగి రావాలి. చేతనా పూర్వకంగా అతి మానస వెలుగును, పరమసత్యాన్ని, సామరస్యతను కూడా క్రిందికి కొనిరావాలి. వాటితో మన స్వభావాన్ని — అనగా మన మనో ప్రాణ శరీరాలను — నియంత్రిం చాలి, పరిణమింపజేయాలి.

ప్రతి ఒక్కరు ఈ సాధన చేయగలరనే భావన ఒకటి వున్నది, కాని అది కేవలం పాక్షిక సత్యం. అందరికీ ఈ యోగసాధన చేయడానికి పిలుపు రాదు. అందరిలోను ఈ యోగసాధనచేసే సామర్థ్యం నిద్రాణమై వున్నదని అనవచ్చు, కానీ అది వారిని యోగసాధనకు సమాయత్తపరచేవరకు మాత్రమే ఉపకరిస్తుంది. మానసిక స్థాయిని విస్తృతపరచటం కష్టమైన, సుదీర్ఘ మైన, శ్రమతో కూడుకున్నది. నిమ్నస్థాయి కదలికలను, ప్రాణిక స్వభావాన్ని తిరస్కరించడం, అంతకన్నా కఠినతరమైన భౌతికసత్తలో మార్పును కలిగించడం లాంటి పనులను నిర్వహించడం అందరికీ సాధ్యపడదు. మనకు ముందుగా కావలసింది మన అస్తిత్వాన్ని యావత్తూ అతిమానస స్వభావంలోకి మార్చడం. దానితో అంతా అయిపోయినట్లు కాదు. మనమా మహాశక్తిని క్రిందికి ఆహ్వానించి దానిని మన బాహ్య జీవితంపై ప్రయోగించి, పరమసత్యాన్ని, సామరస్యతను అచ్చట కూడా నెలకొల్పాలి. నేను ఇంతకు ముందే వివరించినట్లుగా చిట్టచివరి రూపాంతరీకరణ రూపు రేఖలు ఏ విధంగా నుంటాయో తేల్చి చెప్పే సమయం ఇంకా ఆసన్నం కాలేదు. ఆ సమయం వచ్చినప్పుడు దానంతట అదే తేటతెల్లమవుతుంది. నీ నుండి అపేక్షించబడినది ఏమంటే నిన్ను నీవు పరమసత్యానికి అధికంగా ఉన్మీలుడవై వుండాలని. మిగతాదంతా పరమేశ్వరుని సంకల్పం మేరకు తనంతట తానుగా నెరవేరుతుంది.

ibid, p. 31, Aug. 1925

అనువాదం: దామెర.వెంకటేశ్వరరావు

నాది ఏకాంత యోగ సాధన కాదు.' యోగము దాని లక్ష్యములలో' యోగోద్దేశాలపై, మానవతను గూర్చి నేను వెలిబుచ్చిన సాభిప్రాయాల వెనుక, అవి ఎంతగానో నిరసించబడినప్పటికీ, సత్యత ఉన్నది. నా యోగం కేవలం మానవాళి కొరకు కాదన్నది సత్యమే కాని ఇతరులకు మార్గదర్శకం కావడం ముఖ్యం. నేను నా స్వీయ పరిపూర్ణతను, నా స్వంత విముక్తిని కోరుకొనివుంటే, అది ఏనాడో అంత రించి ఉండేది.

శిష్యుడు: ఆ దిశగా, భౌతిక భూమికలమీద పూర్వం ఎవరూ యత్నించినట్లు లేదని కదా మీ రన్నది.

శ్రీఅరవిందులు: లేదు. గతంలో అలాంటి ప్రయత్నాలు జరుగలేదని నేను అనలేదు. జరిగిన యత్నాలవల్ల భౌమ్యస్తరాలలో ఎలాంటి స్థిరత్వం సిద్ధించలేదనీ, ఏ మౌలికతా పాదుకొనలేదనీ నేనన్నది. సాధించింది అంగీకరించినట్లయితే, అది ఎంత అల్పమైన దైనా, ఎంత పాక్షికమైనదైనా, ఎంతటి అసంపూర్ణమైనదైనా, అది మానసిక, ప్రాణిక స్థాయిలలో ప్రతిఫలించి అవగాహనలోకి వచ్చేది. కానీ భౌతిక భూమికలలో అలాంటి దేదీ సంభవించలేదు.

శిష్యుడు: అంటే, అతిమానస చేతస్సును అవనికి దించడానికి అనువైన వాతావరణాన్ని సృష్టించడం తక్షణ కర్తవ్యమని భావించవచ్చా?

శ్రీఅరవిందులు: అవును. ఈ సారి అది సాధ్యం కావాలంటే పరిపూర్ణ ప్రయత్నం ద్వారా ఆ స్థితిని కల్పించాలి. (తనను చూపించుకొంటూ) కేంద్రం ఇక్కడున్నది. దాని నుంచి నీవు గైకొనవచ్చు. విజయం సాధించాలంటే మనమంతా కలసికట్టుగా వుండాలి. ప్రతికూల సూచనలకు తావిస్తే, అవి నీ ప్రగతిని నిరోధించడమే గాక, సార్వత్రిక పురోగతినికూడా అడ్డగిస్తవి.

శిష్యుడు: మరి, ఈ భౌతిక అవరోధాన్ని అదుపుజేయడం ఎలా?

శ్రీఅరవిందులు: అందుకు సమీకృత సమగ్ర ఆకాంక్ష అవసరం. ఒక్కోసారి సాధనలో మానసిక మాంద్యము, వ్యాకులతతో క్రుంగిపోవడం సంభవిస్తుంటుంది. ఔన్నత్య ఉనికి మరుగున మడుతుంది, జ్ఞానం మసక బారుతుంది. అలాంటప్పుడే అవసరమయ్యేది ఆకాంక్ష, విశ్వాసం — దీనినే "అంధవిశ్వాసం" అన్నారు రామ

కృష్ణులు. నిజానికి, ఆ అంధవిశ్వాసం ఆత్మ పాలిటి స్మృతి. అది సహాయకారిగా వుండి విచలిత హృదయానికి అండగా నిలుస్తుంది. మనోగత జాడ్య నివారణకు విశ్వాసం అవసరమైతే, అతిమానస చేతస్సును నేలకు దించడం దానికి అనివార్యం.

Evening Talks with Sri Aurobindo, recorded by A.B. Purani, pp. 329, Aug 15 1925

అనువాదం: నాగరాజు రామస్వామి

ప్రపంచ స్థితిగతుల సంసిద్ధత లక్షణాలు

శిష్యుడు: ఇంతకు ముందుకన్నా ప్రస్తుతమున్న విశ్వపు స్థితిగతులు ఎలా అతిమానస అవతరణకు సంసిద్ధంగా ఉన్నాయి?

శ్రీఅరవిందులు: మొదటిది, భౌతిక ప్రపంచపు విజ్ఞానం ఎంతగా విస్తరించిందంటే అది తన అవధులను తానే దాటి పోతుంది.

రెండవది, విశ్వవ్యాప్తంగా బాహ్య, అంతర మనస్సు; బాహ్య, అంతర ప్రాణికం; బాహ్య-అంతర శరీరాల మధ్య తెరను ఛేదించే ప్రయత్నం జరుగుతుంది. మనుషులు మరింత చైత్యపురుష చేతనను కలిగి ఉంటున్నారు.

మూడవది, ప్రాణికచేతన శరీరంపై ఇంతకు ముందెప్పుడూ లేనంత నియంత్రణ కలిగి ఉండటానికి ప్రయత్నిస్తుంది. ఉన్నత సత్యం దిగివచ్చే ముందు ఈ విముఖ ప్రాణిక చేతనను ఉపరితలం మీదకు విసిరి వేయడం అనేది ఒక సంకేతం. దీని వలన ఎన్నో విపరీతమయిన, అసాధారణమైన, ప్రాణిక ఆవిష్కరణలు కనిపిస్తాయి. ఎక్కువమంది మతిభ్రంశం చెందటం, భూకంపాలు రావటం మొదలయినవి. అధునాతన శాస్త్రి పరిశోధనల వలన ప్రపంచం మరింత ఏకం అవుతుంది, విమానాలు, రైలు మార్గాలు, దూర తంత్రీవార్తలు మొదలయినవి. అటువంటి ఐక్యత ఉన్నత సత్యం దిగిరావటానికి తగిన స్థితి. అదే మనకు కష్టం కూడా.

నాలుగవది, అసంఖ్యాకంగా జనులను ప్రాణికంగా అత్యంత ప్రభావితం చేయగల వ్యక్తుల ఆవిర్భావం. ఇవన్నీ ప్రస్తుత విశ్వస్థితి మరింత సంసిద్ధంగా ఉన్న దూచెప్పే లక్షణాలే. మనకు పూర్వపు ప్రయత్నాల గురించి ఏ మాత్రం

తెలియదు. ప్రస్తుతం మనం చూస్తున్న దానిని బట్టి, యిప్పుడున్న పరిస్థితులు ప్రయత్నానికి అనుకూలంగా ఉన్నాయి.

Evening Talks with Sri Aurobindo, A.B.Purani, P.23, Aug 15, 1925

అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్

భాగాలన్నీ చురుకుగా సహకరించుకొనవలసిన అవసరం

ఈ రోజు ఆగష్టు 15 ను గురించి కొద్ది మాటలు చెబుతాను. ఆ యోగలక్ష్యం ఏమిటి, ఆ యోగం ఏమిటి. అవి సూత్రప్రాయంగా నీకు తెలుసు. భువిపై సాధారణ మానవుని సంతృప్తిపరచే చేతన గాక యితరమైన ఒక దివ్యచేతన, ఒక దివ్యశక్తి, ఒక దివ్య వెలుగు, ఒక దివ్య సత్యతను క్రిందికి తీసుకురావటం. భువి చేతనను ఉద్ధరించి యిక్కడ ఉన్న ప్రతిదానినీ రూపాంతరీకరించే విధి నిర్దేశిత ఒక దివ్యచేతన, ఒక దివ్యశక్తి, పరమసత్యపు వెలుగు, ఒకదివ్య సత్యతను క్రిందికి తీసుకురావడం.

ఊర్ధ్వంలో నిర్ణయం జరక్కపోతే, అదిక్కడ చోటు చేసుకోదు. భువి చేతనే స్వయంగా, దానిలో ఒక భాగమో ఈ నిమ్న భూమికలపై నివసించేవారిలో కొంత మంది దానిని స్వీకరించుటకు సిద్ధంగా వుంటే తప్ప అది జరగదు. ఒకసారి యీ దివ్యచేతన, దివ్యశక్తి అవతరిస్తే, అదంటే యిష్టపడేవారికి, దానిని స్వీకరించదగిన వారికోసం యెల్లకాలమూ, ప్రతిరోజు అదిక్కడే వుండిపోతుంది. అయితే మనం ఈ రోజుకొక ప్రత్యేక ప్రాముఖ్యతను కట్టబెట్టాం. అది సంకేతపరంగా తెలియజేసే పరమసత్యపు వెలుగులో మనం నివసించినపుడు అది సమర్థనీయమౌతుంది. వ్యక్తి పురోగతి సాధారణ పురోగతి దశకు యీ ఈరోజును ఒక గుర్తుగా పెట్టుకోవచ్చు. ఒక సమర్పణా దినంగా, ఆత్మ పరిశీలనా దినంగా, భవిష్యత్తులో వేయబోయే ముందడుగుకు సన్నాహకంగా, సాధ్యమైతే, పురోగమన కార్యాన్ని ముందుకు తీసుకుబోయే ఒక విశిష్ట దివ్యశక్తిని స్వీకరించే దినంగా గుర్తింపు పొందవలసిన రోజు అది. అతడు యదార్థ వైఖరిని స్వీకరించి, సరైన స్థితులలో ఆ రోజున నివసిస్తే, అప్పుడు వ్యక్తిగతంగానే ప్రతివ్యక్తిలోనూ జరుగుతుంది. నేనా రోజున మాట్లాడిన దాన్లోని అర్థం యిదే. ఈ అర్థంలో దానినొక నిశ్చయాత్మక

దినంగా చేయగలిగిన వాళ్ళం మనమే. అది సఫలం అవడానికి సహాయంచేసే వాళ్లమూ మనమే.

మొదటినుంచి వుండవలసింది సమర్పణ. మనం యెంతవరకు చేరుకొన్నాం, మనలో యేది సంసిద్ధంగా వుంది, మనలో యింకా మార్పు చెందనిదేమిటి? మార్పు చెందవలసింది ఏమిటి? సంపూర్ణ రూపాంతరీకరణకు వెనుకగా నిరీక్షిస్తున్న దేమిటి? యేది ఇంకా నిరోధిస్తోంది, యింకా అస్పష్టంగా వున్నదేమిటి? అని అంతరంగం లోపలి వైపుకు చూచుకోవడం వుండాలి. ఆకాంక్ష తప్పక వుండాలి. మనం అవసరం అని తెలుసుకొన్న మార్పు జరగడానికి ఆ దివ్యశక్తిని క్రిందికి పిలువడం వుండాలి.

ఈ రోజున మనల్ని మనం బయటకు నెట్టుకొంటుంటే యిదంతా చేయలేం. కాని ఒక తీవ్రమైన ఏకాగ్రతతో ఆంతర అస్తిత్వం సంసిద్ధమై దివ్యవెలుగును స్వీకరించ గలిగితే అది చేయగలం. ఆ కదలికను మనం యెంతగా అనుమతిస్తామో అదే నిష్పత్తిలో ఉన్నతమైనది మనలో పనిచేయడాన్ని చెడగొడతాము. ఆంతరిక పరివర్తన కార్యానికి అవసరమైన ఊర్జాన్ని దుబారా చేస్తాం. ఇతర సాధారణ దినాల్లో చేసేదాని కంటే, యితరమైనదేది చేసినా అది కదలికలో భాగంగా, లేక అస్తిత్వపు శివార్లలో నిలిపి వుంచబడినదానిగా, ఆంతరిక కదలికను చెడగొట్టని దానిగా చేయాలి. ఆ రోజున జరిగే సాంప్రదాయకమైన వాటి నన్నింటినీ, పురోగమనానికే ఉపయోగించాలి.

మీరు యీ ఉదయం నా దగ్గర కొచ్చారంటే, అది ఒక సంప్రదాయాన్ని పాటించడానికి గాక, మీ అంతరాత్మలతో, మనస్సులతో స్వీకరించటానికి సిద్ధమై వచ్చారన్నమాట. ఇప్పుడు నేను చెప్పినదానిని విన్నప్పుడు అది కేవలం మీ మానసిక ఆసక్తిని స్పృశించి, మానసిక ఆసక్తిని సంతృప్తి పరచడం మాత్రమే జరిగితే, నేను మాట్లాడకుండా మౌనంగా వున్నదాంతో సమానం. కాని అది ఆంతరిక అస్తిత్వంలో యెక్కడో అంతరాత్మను తాకితే, అప్పుడే యీ రోజుకొక ఉపయోగం వున్నట్లు, లేక ఒక కార్యం వున్నట్లు అవుతుంది. ధ్యానం కూడా అటువంటి పరిస్థితులను నెలకొల్ప గలిగితే, నిశ్చయాత్మకమైనదేదీ దిగిరాకపోయినా, కొంత

చౌరబాటు వుంటుంది. దాని ఫలితాలు తరువాత లభిస్తాయి. మన యోగం దృష్ట్యా ఆగస్టు 15 కున్న యేకైక అర్ధం అదే.

శ్రీఅరవిందులు

స్వేచ్ఛానువాదం: కె.వి.రావు

పనిని అంచనా వేయడం

కార్యనిర్వహణలో నీవెంత వరకు వచ్చావు, పని ఎంత మేర సాగింది మొదలగు వాటిని పరిశీలించడంలో కొన్ని విషయాలు జ్ఞాపకం ఉంచుకోవాలి.

అవి నువ్వు మనసుతో తెలుసుకుంటావు.

ప్రధమంగా, మిగిలిన యోగాలన్నింటికీ ఏవి లక్ష్యాలో అవి మనకి ప్రాధమిక స్థితులు లేక మొట్టమొదటి నియమాలు అని జ్ఞాపకం ఉండాలి. ఇదివరకటి యోగ మార్గంలో సాధకులు బ్రహ్మ చైతన్యం లేదా విశ్వ చైతన్యం లేదా ఏదో ఒక దివ్య శక్తి, దివ్య ప్రకాశాల అవరోహణ, శాశ్వతమైన దాని గురించిన సూచన..... వీటిని పొందడంలో తృప్తి పడేవారు.

మానసికమైన కొన్ని ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలు కలిగితే చాలని అభిప్రాయపడి, పాక్షిక రూపాంతరీకరణ చెంది ప్రాణిక అస్తిత్వ స్పర్శతో తృప్తి పడ్డారు.

ఓ స్థిరమైన స్థితికోసం వాళ్ళు అన్వేషించి, విమోచన తుది గమ్యమని, అంతిమ లక్ష్యమని భావించారు.

ఇవన్నీ సాక్షాత్కరింప జేసుకొనుటకు ఆ అనంత విశ్వశక్తికి ఉన్మీల్యమై వాటి సూచనలను గ్రహిస్తూ, అనుభవాలను పొందుతూ, అహన్ని సంపూర్ణంగా అధిగమించి విశ్వమనస్సును, విశ్వాత్మను, విశ్వశక్తిని సిద్ధింపజేసుకోవటం ఈ యోగంలో ప్రధమ నిబంధన.

మనం ఆ మహాచైతన్యాన్ని సూటిగా ప్రాణిక, భౌతిక, అస్తిత్వాల్లోకి దిగి వచ్చేలా పిలుపు నివ్వాలి, ఆకాంక్షించి ఆహ్వానించాలి. ఆ విధంగా పైనించి క్రిందిదాకా ఆ పరమోత్కృష్ట నిశ్చలత, విశ్వభావన నెలకొంటుంది.

ఇది సాధించకపోతే, రూపాంతరీకరణ యొక్క ప్రధమ నిబంధన ఫలించదు.

మనం తెలుసుకోవలసిన, గుర్తుంచుకోవలసిన రెండవ విషయం; అంతా

పరిపూర్ణంగా జరిగితే గాని, ఏదీ పూర్తిగా జరిగినట్లు కాదు. మనో ప్రాణిక సత్తాలను తెరచిఉంచి, శరీరాన్ని దాని అస్పష్టతకు వదిలివేయడం చాలదు.

అందువల్ల రూపాంతరంలో కూడా ప్రాణిక సత్తా రూపాంతరం చెందితే కాని మనసు రూపాంతరం చేయబడదు. ప్రాణికం రూపాంతరం చెందకపోతే దేనిని సాధించలేము. ఎందుకంటే ప్రాణిక అస్తిత్వమే పరివర్తనను సిద్ధింప చేసుకోగలదు. అందుచేత మనసు పాక్షికంగా మాత్రమే పరివర్తన చెంది, ప్రాణిక సత్త ఉన్మీల్యమైనా పాక్షికంగా మాత్రమే పరివర్తన చెందినపుడు, అది మన ఆశయ సిద్ధికి సరిపోదు. భౌతిక అస్తిత్వం కూడా ఉన్మీలనమై, పరివర్తన చెందితే తప్ప, ప్రాణిక అస్తిత్వ స్థితులన్నింటిలో మార్పు సాధించడం సాధ్యంకాదు. తనకు సరిపడని జీవన వాతావరణంలోకి ఆ దివ్యప్రాణశక్తిని సాక్షాత్కరింపచేసుకోవడం సంభవం కాదు.

బాహ్యంలో మనిషి రూపాంతరం చెందకపోతే, ఆంతరంగిక భౌతికసత్త పరివర్తన సాద్యపడదు. ఆంతరంగిక భౌతిక సత్త పరివర్తనకు అది సరిపోదు. ఈ యోగమార్గ ప్రక్రియలో ఒక సంపూర్ణ పూర్ణత్వం అన్నది ఉంది. దాన్ని పొందాలంటే ప్రతి స్థితి మరొక స్థితిపై ఆధారపడుతుంది. అందుచేత ఒకచోట ఆగిపోవడం బహుశా మరో జీవితానికి పరిస్థితులను తయారు చేసుకోవడం కావచ్చు కాని అది విజయం కాదు. ఏదైనా శాశ్వతంగా పరివర్తన చెందటానికి ముందు అంతా పరివర్తన చెందాలి. జ్ఞాపకం ఉండాల్సిన మూడోవిషయం; అంతా మార్పు చెంది సాధన సంపూర్ణంగా ఫలించాలంటే సంపూర్ణమైన సమర్పణ ఉండాలి. దాని అర్థం అస్తిత్వంలోని ఏ భాగంలోనూ మినహాయింపులు ఉండకూడదు. గత సాంప్రదాయ ఆలోచనలతోను మామూలుగా మనుషులు ఆచరించే పద్ధతులతోను రాజీ వడకూడదు. ఎక్కడైనా, ఏదైనా మినహాయిస్తే, దాని అర్థం సత్యాన్ని సంపూర్ణంగా అంగీకరించలేదని పాక్షిక విజయాన్ని పాక్షిక రూపాంతరాన్ని గత మార్గాలలో సాధించే తప్పు చేయడం అవుతుంది. మనం అజ్ఞానంలో మునిగి తృప్తిపడటానికి ఏ భూమికలను వదలకూడదు.

మనకు అలాంటి సూత్రాలు ఉండవు. సత్యానికి అసత్యానికి, పరాప్రకృతికి నిమ్నప్రకృతికి మధ్య ఏ విధమైన రాజీ లేదు.

ఇవన్నీ జ్ఞాపకం ఉంచుకుంటూ మనం మన సాధనని, కార్యాచరణని అంచనా

వేయాలి. ఇది ఒక అద్భుతంగా సాధించబడే విషయం కాదు. ఇది కష్టంతో కూడిన సుదీర్ఘ మార్గం. నిరాశాభావంతో కాకుండా చేయవలసిన దాని మీద దృష్టి పెట్టాలి. ఒక మహత్తరమైన, పరిపూర్ణమైన ఉద్యమ స్ఫూర్తితో సాధించ వచ్చు. ప్రతి అడుగు ఒక ఆనవాలుగా, అతీతం వైపు వేసే ఒక అడుగుగా, ప్రోత్సాహంగా బావించాలి. ఓ వైపు నిశ్చయం కుంటుపడకూడదు, విజయం సాధించి తీరాలనే ఉత్సాహం ఉండాలి, మరోవైపు అసహనంతో, నిస్పృహతో కూడిన కంగారుపడటం వుండకూడదు. దివ్యసంకల్పం కోసం ప్రశాంతతో కూడిన స్పష్టత, "అది మాలో జరగాలి అన్న నిశ్చల సంకల్పం", మరియు "అది మాలో జరగాలి, ఆ రీత్యా ప్రపంచంలో సంభవించాలి." అన్న ఆకాంక్ష ఉండాలి.

ibid, 326, August 15, 1925

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

భౌతిక ప్రపంచంలో ఉన్న అవరోధము

సాధకుడు: ఈ సందర్భంగా మా ప్రయత్నాల సాఫల్యతను గురించి ఏమి సూచిస్తారు?

శ్రీఅరవిందులు: నేను చెప్పగలింగిదల్లా ఒక్కటే. నేను 'నైతికం' విషయంలో నమ్మకంతోనే వున్నాను. కాని ఆచరణలోనే అనుమానంగా వున్నది. ఎందుకంటే భౌతిక ప్రపంచంలో ఇంకా ఇంకా పశ్చాత్తాపం కలుగలేదు. ఇదే పెద్ద అవరోధం కదా మరి!

సాధకుడు: "పశ్చాత్తాపం కలుగలేదు" అనటంలో మీ ఉద్దేశ్యం ఏమిటి?

శ్రీఅరవిందులు: భౌతిక ప్రపంచం దివ్యత్వం గురించి కానీ దివ్యజీవనాన్ని గురించి గాని, పట్టించుకోవటమే లేదు అనేది సత్యం.

సాధకుడు: "భౌతికప్రపంచం యొక్క అవరోధం" అంటే మీ ఉద్దేశ్యం ఏమిటి?

శ్రీఅరవిందులు: భౌతికం దాని పరిధిని దాటి పైదిశగా చూడలేదు. తన అనుభవంలో లేని దానిని అవగాహనలోనికి తెచ్చుకోలేదు. మానలవుకు స్పష్టత లేదు. పైగా బుద్ధి మాంద్యం కూడా వుంటుంది. "వస్తుప్రపంచం (భౌతికం) కలిగించే అవరోధం"అని నేను అన్నానంటే, నేను బాహ్యప్రపంచాన్ని మాత్రమే దృష్టిలో

పెట్టుకోలేదు. సూక్ష్మ భౌతికమే నా దృష్టిలో వుంది. ఇది కూడా సత్యాన్ని అంగీకరించ లేదు. మనసూ అంతే!

దేహంలో ప్రతి జీవకణానికీ తనదైన చేతన ఉంటుంది. అది సత్యాన్ని అంగీకరించాలి. ఆ వైపుగా వికసించాలి. సాధారణమైన భౌతిక మనస్సు దివ్యత్వపు దిశగా పరిణామం చెందటాన్ని గాని, అట్టి అవకాశం ఉంటుందని కాని నమ్మలేదు. అందుకే నేను ఇదివరకే చెప్పినట్లు ఏదైనా సంపూర్ణంగా నెరవేరిన నాడే, అది సాధ్యపడిందని అనుకోవాలి.

సాధకుడు: మీరు "నైతికత" విషయంలో నమ్మినట్లు ఎలా చెబుతారు?

శ్రీఅరవిందులు: భౌతిక వాతావరణం లోనికి దివ్యశక్తి యొక్క ఆవిర్భావం గమనిస్తున్నాను. క్రమేణా భౌతికం రూపాంతరంచెందుతున్న సూచనలు గోచరిస్తున్నాయి కూడా!

Evening Talks with Sri Aurobindo, Recorded by A.B.Purani, P.325, Aug 15, 1925

అనువాదం: కె. ఆర్.ఎల్. నరసింహారావు

యోగం యొక్క లక్ష్యం జీవితాన్ని తిరస్కరించడం కాదు, జీవిత పరమార్థాన్ని ఈడేర్చడం

(ఒక సాధకుడు మోతీబాబుతో అన్నాడు: శ్రీఅరవిందులు శంకరాచార్యుల వారికి చేరువ అవుతున్నట్లుగా కనిపిస్తున్నది, ఆ సాధకుడు 1923 ఆగస్టు 15 న పాండిచ్చేరిలో శ్రీఅరవిందులను దర్శించినప్పుడు వారు అన్నారు, జీవితాన్ని ఉపేక్షించుటకు మనం అంగీకరించ కూడదని, సాధారణ జీవితం అజ్ఞాన భరితమైనందున దానిని తిరస్కరించటమే పరిష్కారమని శంకరాచార్యులవారు బోధించారు గనుక, శ్రీఅరవిందులు శంకరాచ్యులవారికి దగ్గరగా నున్నారు, అందువలన వారినుండి కొత్తగా నేర్చుకోవలసింది చాలా తక్కువ అని)

శ్రీఅరవిందులు: ఈ భావన నా యోగానికి పూర్తిగా పెడార్థాన్నిస్తుంది.నా యోగ లక్ష్యం జీవితాన్ని తిరస్కరించటం కాదు, జీవితాన్ని సాఫల్యం చేయడం. సహజంగానే సాధారణ జీవితం అజ్ఞానమయం, అయితే, అజ్ఞానం లేకుండా జీవించడం

అసాధ్యమేమీ కాదు. నిజానికి చైతన్య భరితమైన జీవితమే పరిణామక్రమంయొక్క పరమార్థం. భౌతిక ప్రపంచంలోను, జీవితంలోను తెలియనిది అవిద్య అనబడేది ఒకటున్నది. చైతన్యవంతమైన జీవితం దిశగా సాగే మన పురోగమన బాటలో అది తీవ్రమైన అవరోధాలను సృష్టిస్తుంది. ఈ అవరోధాలను అతిమానస మార్గాల ద్వారా అధిగమించాలి. పైనుండి, క్రిందినుండి ఎన్నో మలుపులు, వక్రగతులు ఎదురవుతుంటాయి. వాటిని అర్థం చేసుకోవాలి. సాధారణ జీవిత శైలిని మార్చటానికి వాటిని ఉపయోగించాలి. విజ్ఞానాన్ని శంకరాచార్యులవారు ఒక ఉన్నతమైన మానసిక చేతనగా భావించారు. అది మానసికం మాత్రమే అయినందున ఆ విజ్ఞానాన్ని వారు తిరస్కరించారు.శ్రీశంకరాచార్యులవారికి స్వయం వ్యక్తమగు సాక్షాత్కారంపై నమ్మకం లేదు, ఎందుకనగా వారి ప్రకారం అది మహామాయ. స్వయం వ్యక్తమయ్యేది దైవశక్తి యొక్క వాస్తవికత. దానిని అంగీకరించి తీరాలి. ఆ శక్తియే మనలో పని చేస్తుంది. ఆ శక్తితో ఏకమవటం మనకు సాధ్యం. ఆ విధంగా ఈ భూలోకంలో దైవసాక్షాత్కార కార్యంలో మనం భాగస్వాములం కావచ్చు. కొంత కాలం వరకు నేను కూడా ఆ విజ్ఞానాన్ని అర్థం చేసుకోలేక పోయాను. ఉన్నత మానసిక చేతన విజ్ఞానమని పొరపడ్డాను.

ధ్యాన మార్గంలో ఉన్నత చేతనను సిద్ధింపచేసుకోవడం చాలదు. దాని ఉనికిని సాధారణ జీవిత కార్యనిర్వహణలో సైతం అనుభూతి చెందాలి. అయితే అచ్చమైన అతని మానసమే దివ్య చైతన్యం. ఈ ప్రపంచం యొక్క కదలికలను ఏర్పరచి నడిపించేది అదే. ఈ చైతన్యం మన సహజ స్వభావం కావాలి. అది అవతరించి మన మనో ప్రాణ శరీరాలను రూపాంతరీకరించుటకు అనుమతించాలి.

మానవ ప్రయత్నం నిష్ప్రయోజనం. ఉన్నతతర శక్తి క్రిందికి దిగివచ్చి పని చేయాలంటే, సంపూర్ణ సమర్పణ అవసరం. అతిమానస చైతన్యం సిద్ధింప జేసుకోవడం కష్టమేమీ కాదు. కానీ దానిని క్రియాశీలం చేయటం అతి కష్టం. అందువలన ఎందరో మహాత్ములు ఈ చైతన్యాన్ని బడసిన తరువాతనే మనస్సు ద్వారా కృషి సల్పి, దానిని మానసిక పరిమితులకు లోబడునట్లుగా మలిచారు. అందువలన వారు అతిమానస చేతన దాని నిజలక్షణాలతో జరిపే కార్యాచరణను అను

భవించలేకపోయారు. ఈ కొత్త ప్రక్రియను ఎవ్వరూ ఇంతవరకు ప్రయత్నించి చూడలేదు.

Champaklal Treasures, P. 220-21.

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

ఆగస్టు 15, 1947 — భారతదేశానికి ఒక సందేశం

పాతశకం ముగింపు, క్రొత్తయుగం ఆరంభం

ఆగస్టు 15వతేదీ స్వతంత్ర భారతదేశానికి జన్మదినం. ఇది ఆమె పాత శకాంతానికి, కొంగ్రొత్త యుగారంభానికి చిహ్నం. దీని ప్రాముఖ్యత మనకు మాత్రమే కాదు, ఆశియా ఖండానికి, యావత్ ప్రపంచానికీ కూడా వర్తిస్తుంది. ఇది మానవజాతి ఆధ్యాత్మిక, సాంస్కృతిక, సామాజిక, రాజకీయ భవిష్యత్తుని నిర్ణయించడంలో గొప్ప పాత్రను పోషించగల అనిర్వచనీయ సామర్థ్యాలతో కూడుకొన్న ఒక వినూత్న శక్తి గల్గిన ప్రపంచదేశాల సౌజన్యం లోనికి ప్రవేశించడాన్ని సూచిస్తుంది. ఈ తేదీ వ్యక్తిగతంగా సహజంగానే సంతోషాన్ని కల్గించే సందర్భమే. ఇది నేను మాత్రమే నమోదు చేసుకో దగిన విశేషం. ఎందుకంటే, జీవితానికి సంబంధించిన నా ప్రబోధాన్ని అంగీకరించిన వారి ద్వారా ప్రతి సంవత్సరం వేడుకగా జరుపుకునే నా జన్మ దినం ఇది. ఆధ్యాత్మిక జీవనుడిగా, ఈ సందర్భాన్ని ఏదో కాకతాళీయంగా లేదా యాదృచ్ఛిక ఘటనగా నేను తీసుకోవడం లేదు. నా జీవితాన్ని ఏ కార్యంతో మొదలుపెట్టానో ఆ దిశగా నేను వేసే అడుగుల్ని మార్గనిర్దేశం చేసిన దివ్యశక్తి యొక్క అనుజ్ఞగా, ఒక రాజముద్రగా నేను భావిస్తాను. నిజంగానే నా జీవితకాలంలో సఫలమైతే చూడాలని కోరుకున్న అన్ని ప్రపంచ ఉద్యమాలు, అప్పటికవి సాధ్యపడని కలలుగానే కనిపించినా, ఇప్పుడు ఈ రోజున ఫలించడానికి చేరువలో ఉన్నట్లుగా లేదా ఇప్పుడు మొదలుకొని ఫలించే త్రోవలో ఉన్నట్లుగా నేను గమనించ గల్గుతున్నాను. ఈ గొప్ప సందర్భాన్ని పురస్కరించుకొని నన్నొక సందేశమివ్వమనడం జరిగింది. కానీ ఇప్పుడు బహుశా నాకు ఇవ్వలేని స్థితి. కానీ నేను చేయగల్గినదంతా నా బాల్యం

లను, నా యవ్వనదశలో నేను తలచిన ధ్యేయాలను, లక్ష్యాలను గురించి, నా వ్యక్తిగత ప్రకటన నివ్వగలను. ఆ లక్ష్యాలు ఇప్పుడు నెరవేరడం ప్రారంభమైనటుల గమనించాను. ఎందుకంటే అవి ప్రస్తుత భారత స్వాతంత్ర్యానికి తగినవిగా వున్నాయి. నేను విశ్వసించిన భారత భవిష్యకార్యంలో భాగాలుగా వున్నాయి. ఆ కార్యంలో ఆమె తప్పక ఒక నాయిక స్థానాన్ని తీసుకు తీరాలి. భారతదేశం మేల్కొంటుంది. అది ఆమె స్వంత భౌతిక ప్రయోజనాలకోసం, విస్తరణ, ఘనత, అధికారం, సంపదలను సాధించడం కోసం మాత్రమేగాదు. అయినా వీటిని కూడా ఆమె నిర్లక్ష్యం చేయకూడదు. అది కచ్చితంగా ఇతర దేశాలు పరాయి వాళ్ళపై ఆధిపత్యం సంపాదించుకొన్నట్లు కాదు. దైవం కోసం, ప్రపంచం కోసం, యావత్తు మానవజాతి కోసం ఒక సహాయకురాలిగా, ఒక నాయకురాలిగా జీవించడం కోసం. ఆ లక్ష్యాలు, ఆదర్శాలు వాటి సహజ క్రమంలో ఇలా వుంటాయి. భారతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని, ఆమె ఐక్యతను సాధించే ఒక విప్లవం ఆసియా విముక్తి. ఆమె పునర్జీవనంతో మానవ నాగరికతా వికాసంలో ఆమె పోషించిన మహోన్నత పాత్రను తిరిగి పోషించడం; మానవజాతికై ఒక కొత్త, ఘనమైన, జ్వాజ్వల్య మానమైన మహోన్నత ఉత్థానాన్ని పూర్తిగా సాక్షాత్కారింప జేసుకోవడం; బాహ్యంగా వేరువేరు మానవుల అంతర్జాతీయ ఏకీకరణ పై ఆధారపడి, వారు తమతమ జాతీయజీవనాన్ని రక్షించుకొంటూ, పదిలపర్చుకుంటూ, ఏకత్వాన్ని సిద్ధింప జేసుకోవడంలో ఒకరినొకరు అధిగమించుకొంటూ ఒక్కటిగా కలిసి రావడం తన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని సమస్త జీవితాన్ని ఆధ్యాత్మీకరించే తన సాధనా సంపత్తిని భారతదేశం యావత్తూ మానవ జాతికి బహుమానంగా అందించడం చివరగా, చైతన్యాన్ని ఒక ఉన్నత స్థాయిలో ఉద్దీపింప జేయడం ద్వారా పరిణామంలో ఒక క్రొత్త అడుగు వేయడం, మానవజాతిని చిక్కుల్లో పడేసిన, వేధించిన దాని అస్తిత్వానికి సంబంధించిన ఎన్నో సమస్యలకు పరిష్కార ప్రారంభం. ఆ విధంగా మానవులు వ్యక్తిగత పరిపూర్ణత గూర్చి, ఒక పరిపూర్ణమైన సమాజాన్ని గూర్చి ఆలోచించడం, దానికై కలలు కనడం అప్పటికే మొదలు పెట్టారు.

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: సి.హెచ్. హర్షవర్ధనరాజు

భారతదేశం స్వాతంత్ర్యమును మాత్రమే సంపాదించింది, సమగ్రతను ఇంకా సాధించలేదు.

భారతదేశం స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించింది కానీ సమగ్రతను సాధించలేదు. ఆ స్వాతంత్ర్యం కూడా బీటలు బారి, ముక్కలు చెక్కలు అయినది. ఒక్కోసారి అనిపిస్తుంది, బ్రిటీష్ వారు ఆక్రమించకపూర్వం వున్న వేర్వేరు రాజ్యాలతో అస్తవ్య స్తంగా నున్న స్థితికి తిరిగి చేరుకుంటుందేమోనని. అదృష్టవశాత్తూ, అట్టి దుర దృష్ట స్థితి పునరావృతం కాదనే గట్టి సంభావ్యత ఇప్పుడు ఏర్పడింది.

రాజ్యాంగ విధాన సభ ఎంతో వివేకవంతంగా, తక్షణ ఫలితం ఇవ్వగల కార్యాచరణ విధానం రూపొందించుటతో అణగారిన వర్గాల వారి సమస్య చీలిక లకు తావీయకుండా పరిష్కరించబడుతుంది. కానీ మతపరంగా గతంలో జనిం చిన హిందూ, ముస్లిమ్ విభజన భావన కరుడుగట్టి దేశాన్ని ఒక రాజకీయ ప్రాతిప దికపై శాశ్వతంగా చీలుస్తుందేమోనని అనిపిస్తుంది. ఈ నిర్ధారణను కాంగ్రెస్ గాని, భారతజాతిగాని ఒక తాత్కాలిక కార్యసాధక ఉపకరణంగా మాత్రమే ఒప్పు కొని అంతకు మించి ఒక శాశ్వత పరిష్కార సూత్రంగా అంగీకరించరని ఆశిద్దాం.

ఎందుకనగా ఈ విభజన విధానం కొనసాగితే భారతదేశం బలహీనపడుతుంది, కకావికల మవుతుంది. సమాజంలో అంతఃకలహాలు కొనసాగే సంభావ్యత ఏర్ప డుతుంది .దేశంపై దాడి కూడా జరుగవచ్చు. విదేశీదురాక్రమణకు దారి తీయవచ్చు. ఆవశ్యకమైనట్టి సమిష్టిగాను, వేర్వేరుగాను ఇరు వర్గాలు చేపట్టే కార్యాచరణ ద్వారా ఉద్రిక్తత క్రమంగా సద్దుమణిగి, ప్రశాంతత పెరిగి, శాంతి సామరస్యతలు నెలకొనాలనే అవగాహన కలిగి, గత్యంతరం లేని స్థితిలో ఒడం బడికల ద్వారానైనా దేశవిభజన అంతం కావాలి. ఈ విధంగా సమైక్యత ఏదో రూపంలో ఏర్పడవచ్చు. అది ఏ విధంగా నుంటుందనేది అంతముఖ్యం కాదు కాని దానికి ఆచరణాత్మక ప్రాశస్త్యం వుంటుంది. ఏ మార్గంలోనైనా గాని విభజన మాత్రం పోవాలి. తప్పక పోతుంది. లేనిచో భారతదేశ భవిష్యత్తు తీవ్రంగా కుంటు బడవచ్చు, దేశం బలహీనపడవచ్చు. దేశానికి భంగం వాటిల్లవచ్చుకూడా. అలా జరగకూడదు.

అనువాదం: డా. దామెర వెంకటేశ్వరరావు

ఆసియాలో భారతదేశం పాత్ర, మానవాళి ఏకీకరణ

[ఇది ఆగష్టు, 15, 1947 న భారతదేశం స్వాతంత్ర్యం పొందిన సందర్భంగా ఆకాశవాణి, తిరుచ్చినాపల్లి కేంద్రం నుంచి ఆగష్టు 14 న ప్రసారమైన సందేశము]

ఆసియా మేల్కొంది, దాని విశాల ప్రాంతాలన్ని విముక్తి చేయబడ్డాయి లేదా ప్రస్తుత కాలంలో విముక్తిని పొందబోతున్నాయి. ఇంకా పరాయి పాలనలో వున్న దాని ప్రాంతాలు ఒక విధమైన పోరాటంతో స్వాతంత్ర్యం దిశగా ముందుకు సాగిపోతున్నాయి. ఇంకా కొంత మాత్రమే చేయవలసి ఉంది. అది నేడో రేపో జరుగుతుంది. అందులో భారతదేశం తన వంతు పాత్ర పోషించాల్సి ఉంది. దాని బలశక్తి, దక్షతలతో మొదలుపెట్టబడినటువంటి ఆ ప్రక్రియ ఇప్పటికే దాని సాధ్యాసాధ్యాల పరిమాణాన్ని, వివిధ దేశాల ప్రతినిధుల సలహా సంఘంలో అది తీసుకోగల స్థానాన్ని తెలియజేస్తున్నది.

మానవజాతి ఏకీకరణ కొనసాగుతున్నది. అది కేవలం అసమగ్రంగా ప్రారంభించబడి నప్పటికీ, వ్యవస్థీకరించబడి ఉన్నది, కాని అది అనేక భయాందోళనలు కలిగించే ఇక్కట్లతో పెనుగులాడుతున్నది. అయినప్పటికీ, ఒక ఉరవడి ఉంది. చరిత్ర నేర్పిన అనుభవాలను మార్గదర్శకంగా తీసుకోగలిగితే, అది గెలిచి తీరే వరకు తప్పకుండా అనివార్యంగా ఉధృత మవుతుంది. ఇక్కడ కూడా భారతదేశం ఒక ప్రముఖ పాత్ర పోషించడం మొదలుపెట్టింది. ఆమె కనుక విస్తృతతర రాజకీయ చతురతను పెంపొందించుకొంటే, ఇప్పుడున్న వాస్తవ పరిస్థితులకూ, వెనువెంటనే నెరవేరగలిగే వాటికీ పరిమితమై పోకుండా, భవిష్యత్తులోకి దృష్టి సారించి దానిని అత్యంత సమీపంగా అందుబాటులోకి తీసుకురాగలిగితే, నెమ్మదిగానూ పిరికితనంతో కుంచించుకుపోయే పురోభివృద్ధికీ, ధైర్యంగా, వేగవంతంగా పురోభివృద్ధిని పొందేదానికీ తేడాను బహుశా ఆమె ఉనికి తెలియజేస్తుంది. ఇంత మట్టుకు జరుగుతున్న దానిని బహు శః ఒక దుర్ఘటన జోక్యం చేసుకోవటం, అడ్డగించడం లేదా నాశనమూ చేయవచ్చు, అయినప్పటికీ అంతిమ విజయం తథ్యం. ఎందుకనగా ఏకీకరణ అనేది ప్రకృతి మాత విధానంలో అనివార్యం, తప్పనిసరైన గమనం; దాని సఫలతను ఏ అతిశయోక్తి లేకుండా నిరభ్యంతరంగా

ముందే చెప్పవచ్చు. అది దేశాలకు కూడా అవసరమనేది సుస్పష్టం. ఎందువల్ల నంటే అది జరగని పక్షంలో చిన్నదేశాల మనుగడ ఇక ముందు ఎన్నటికీ క్షేమకరం కాదు, అంతే కాక, పెద్దవి, శక్తివంతమైన దేశాలు కూడా వాస్తవానికి సురక్షితంగా ఉండలేవు. భారతదేశం, ఆమె విభజన కనక ఇదే విధంగా కొనసాగినట్లైతే, ఆమె తనకు తానుగా తన భద్రత గురించి కూడా కచ్చితంగా ఉండలేదు. అందువల్ల అందరి ప్రయోజనాన్ని అనుసరించి తప్పక ఐక్యత జరిగి తీరాలి. కేవలం మానవుల బుద్ధిహీనత, మూఢత్వం మాత్రమే దానిని అడ్డుకోగలుగుతాయి. దానికి వ్యతిరేకంగా, దేవతలుసైతం గట్టిగా ప్రయత్నించి విఫలమవుతుంటారని చెప్ప బడింది; కాని అది ఎల్లకాలం ప్రకృతి మాతకు ఆవశ్యకమైనదానికీ, దైవేచ్ఛకూ ఎదురొడ్డి నిలువలేదు.అప్పుడు దేశభక్తి తనకు తానుగా సుసంపన్నం అవుతుంది. అంతర్జాతీయ స్ఫూర్తి, దృక్పథం, తప్పక వృద్ధి చెందాలి. అదే విధంగా అంత ర్జాతీయ రూపాలు, సంస్థలు, అభివృద్ధి చెందాలి; రెండు లేక అనేక దేశాల పౌర సత్వాల లాంటివి, ఇంకా సంస్కృతుల ఐచ్ఛిక సమ్మేళనంకూడా మారుతున్న విధానంలో కనపడవచ్చు. దానికి తోడుగా దేశభక్తి స్ఫూర్తి తన పోరాటకాంక్షను విడనాడిన తరుణంలో ఈ విషయాలు సమగ్రమైనటువంటి దాని సొంత దృక్పథా నికి పరిపూర్ణంగా సరిపోతుందనవచ్చు. ఒక నూతన ఏకత్వ స్ఫూర్తి మానవ జాతిని వశపర చుకొంటుంది.

ప్రపంచానికి భారతదేశం అందించవలసిన ఆధ్యాత్మిక కానుక, అది ఈ వరకే మొదలయింది. భారతదేశ ఆధ్యాత్మికత ఐరోపాలోను అమెరికాలోను పరిమా ణంలో ఎప్పటికంటే ఎక్కువవుతూ ప్రవేశిస్తోంది. అది ఇంకా వృద్ధి చెందుతుంది. కాలగమనంలో వచ్చే ఎన్నో విపత్తుల మధ్య ఎంతోమంది ఆశావహదృక్కులతో భారతదేశంవైపు మరలి చూస్తున్నారు. అంతేగాక, ఆమె బోధల కోసం మాత్రమే కాకుండా, ఆమె చైత్య, ఆధ్యాత్మిక ఆచరణ కోసం కూడా ఆమె ఆశ్రయం కోరే వారి సంఖ్య అంతకంతకూ ఎక్కువవుతున్నది. మిగిలినది ఇక నా వ్యక్తిగత ఆశా వహం, ఒక భావం, ఒక ఆదర్శం. ఇది భారతదేశంలోను, పశ్చిమదేశాలలోను, భవిష్యత్తు వైపు దృష్టి సారించిన వారందరి మస్తిష్కాలను ప్రభావితం చేయడం మొదలుపెట్టింది. ఏ లక్ష్యసాధనలోనూ లేని దుస్సాధ్యమైన అడ్డంకులు ఈ దారిలో ఉన్నాయి. కాని అడ్డంకులనేవి తొలగించబడటానికే ఉన్నాయి. పరమాత్మ ఇచ్ఛ

గనక ఉంటే తప్పక అధిగమించవచ్చు. ఇక్కడ కూడా, ఈ పరిణామం గనక జరగవలసి వుంటే అది తప్పకుండా ఆత్మ పురోభివృద్ధితోనూ అంతరంగ చైతన్యంతోనూ తప్పక ముందుకు పోవలసి ఉంటుంది. కాబట్టి దానికి చొరవ భారతదేశం నుంచే రాగలదు. దాని పరిధి విశ్వవ్యాపకమైనప్పటికీ ప్రధాన ఉద్యమం ఆమెదే కాగలదు.

ఇదీ భారతదేశ విమోచన దినమున నేను చెప్పదలచుకొన్న సారాంశము; ఈ సంధాన ప్రక్రియ అసలు జరుగుతుందా అనేది లేదా ఎంతకాలంలో ,లేదా ఎంత తొందరగా సుసంపన్నం అవుతుందనేది ఈ నవీన, స్వతంత్ర భారతదేశం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది.

CW SA 36: 474-477

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

అతిమానసంతో పాటు దాని రెండు భూమికల (జడము, సక్రియము) సిద్ధికి గల సంభావ్యతను శ్రీకృష్ణుడు ఆచరణాత్మకం గావించాడు. బుద్ధుడు మానసికస్థాయి నుండి నేరుగా పరమోత్కృష్టమగు నిర్వాణ స్థాయిలో లీనమగుటకు ప్రయత్నించాడు. వారి తరువాత ఆదిశంకరులు మరో మార్గంలో పరంబ్రహ్మలో లయమొందే ప్రయత్నం సలిపారు. ఇరువురు కూడా ఒక నిర్గుణ నిరాకార పరబ్రహ్మలో లీనమొందే మార్గంలోని మధ్యంతర దశలను విస్మరించి, వాటిని అధిగమించుటకు ఏకాభిప్రాయం కనబరిచారు. దానికి మారుగా శ్రీకృష్ణుడు క్రమానుసారంగా సాగే సహజ పరిణామ ప్రక్రియ మార్గాన్ని అనుసరించారు. ఆ మార్గంలో వేసే తరువాతి అడుగు నిర్గుణ, నిరాకార పరంబ్రహ్మ దిశగా పడదు, అది అతిమానసస్థాయి దిశగా పడుతుంది. మధ్యంతర దశలను అధిగమించే ప్రయత్నంలో ఆదిశంకరుల లాగే బుద్ధుడు కూడా విమోచనకున్న సక్రియాత్మక మార్గాన్ని పూర్తిగా విస్మరించి పొరపాటు చేసారని నే ననుకుంటాను. అందువలన ఆ దిద్దుబాటు 'కల్కి' వలన జరగాలి.

CWSA 28:458

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: తుమ్మల లక్ష్మి

భారతమాతకు ప్రార్థన

ఓ, మా మాతా, ఓ భారతావని ఆత్మా, కుంగుబాటుతో కూడిన అత్యంత చీకటిరోజులలో కూడా, నీ వాక్కునుంచి దూరంగా మరలిపోయి, ఇతర ప్రభువులను సేవిస్తూ, నిన్ను ఖండించినప్పటికీ కూడా ఎన్నడూ నీ పిల్లలను విడిచిపెట్టని ఓ మాతా, ఇప్పుడు వారు మేల్కొన్నారు. ఇప్పుడు నీ విమోచన ఉషోదయం వెలుగు నీ ముఖంమీద కాంతులీనుతున్నది. ఇటువంటి మహత్తరమైన ఘడియలో మేము నీకు వందనం సమర్పిస్తున్నాము. మా ముందు వెల్లడవుతున్న స్వతంత్ర వినీలాకాశం భవిష్యత్తులో కూడా నిజమైన గొప్పతనపు వినీలాకాశంగా, దేశాల సమాఖ్యలో నీ నిజ జీవనమై ఉండే విధంగా మాకు మార్గదర్శనం చేయి. మేము ఎల్లప్పుడూ మహత్త్వపూర్ణమైన ఆదర్శాలవైపే ఉండిపోవాలని, మానవులకు నిజమైన నీ వైఖరినీ, ఆత్మశక్తి జీవన స్రవంతిలో ఒక నాయకత్వ పాత్రనూ, ప్రజలందరకు ఒక స్నేహితుడిని, ఒక సహాయకుడినీ చూపించేటట్లుగా మాకు మార్గదర్శనం చేయి.

CWSA 13: 352

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

నేను అతిమానస స్థాయిలోనే నిలబడి, అతిమానసాన్నే సాధనంగా ప్రపంచం మీద పనిచేస్తున్నట్లయితే, ప్రపంచం మారిపోయేది లేదా చాలా ఎక్కువ తీవ్రతతో మారుతూ ఉండేది, ఇప్పుడు జరుగుతున్న దానికంటే వేరుపద్ధతిలో. ప్రస్తుతం నా ప్రయత్నం నేను ఏదో ఎంతో ఎత్తున, దూరంగా అతిమానసస్థాయిలో నిలబడి అక్కడినుండి ప్రపంచాన్ని మార్చడం కాదు, కాని దానికి చెందిన దానినేదో కిందికి ఇక్కడకు తీసుకురా వడం, దానిమీదే నిలబడటం, దాని ద్వారా పనిచేయడం. కాని ప్రస్తుతం జరుగుతున్న విషయం, ఊర్ధ్వమనస్సును క్రమానుసారంగా అతిమానసీ కరణ గావించడ మనేది నేను నిమగ్నమై వున్న తక్షణ కార్యక్రమం. రెండవది బలంగా అడ్డగించే మహా అచేతననూ, ప్రపంచాన్నీ మార్చాలను కొనే ఏ ప్రయత్నానికైనా లేదా స్వయం తమకు తాము మార్పు చెందా లనుకొనే వారికి కూడా ఎల్లప్పుడూ ప్రధాన ఆటంకంగా ఉంటూ మానవ అజ్ఞానానికి అది ఇచ్చే తోడ్పాటును తెలికపరచటం.

ఎప్పుడూ నేను చెప్తూనే ఉన్నాను, నేను యుద్ధంలాంటి మానవ వ్యవహారాల మీద పెట్టే ఆధ్యాత్మిక శక్తి అతి మానసిక శక్తి కాదు, కాని అది ఊర్ధ్వమనోశక్తి. భౌతికప్రపంచంలో పనిచేసేటప్పుడు అది ఎంతగానో నిమ్న ప్రపంచశక్తులతో విడదీయలేకుండా కలసి పెనవేసుకొనిపోయి ఫలి తాల నిస్తుంటుంది. అది ఎంత బలమైనదైనప్పటికీ లేదా తక్షణ లక్ష్యానికి అది ఎంతగా సరిపోయినదైనప్పటికీ తప్పకుండా అనివార్యంగా అది పాక్షి కమే అయి తీరుతుంది. అందువలననే ఆగష్టు 15 స్వతంత్ర భారతా వనిగా నా పుట్టినరోజు బహుమతిగా నాకు వస్తున్నది. కాని రెండు స్వతం త్ర భారతాలుగా సంక్లిష్టమై అది ఇవ్వబడుతున్నది: ఇది ఒక ఉదారత; నేను దీనిని లేకుండా చేయగలిగి ఉండేవాడినే, ఒకే ఒక్క స్వతంత్ర భారతం ముక్కలుకాని మొత్తంగా సమర్పించి ఉంటే అది నాకు సరి పోయేది.

CWSA 35:367-68

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

ఆధ్యాత్మిక పతాక పటము

ఐక్యభారత ఆధ్యాత్మిక పతాకం

(వెండిఛాయ లీను నీలవర్ణ పతాక మధ్యన స్వర్ణకాంతితో మెరుస్తున్న ఆమె చిహ్నం గల "శ్రీమాత పతాకం"). అది భారతదేశ ఆధ్యాత్మికోద్యమ పతాకం. ఆ ఉద్యమం సఫలం గావడంలోనే భారతదేశ ఐక్యత సాఫల్యమవుతుంది.

CWM 13: 352

శ్రీఅరవిందులు "ఐక్యభారత ఆధ్యాత్మిక పతాక" అని పేరిడిన పతాకం మనకున్నది. దాని చతురస్రాకార నమూనాకు, దాని రంగుకు, దాని నమూనాలోని ప్రతి అంశం యొక్క వివరానికి ఒక సంకేతాత్మక అర్థం వుంది. 1947 ఆగష్టు 15 న, భారతదేశం స్వాతంత్ర్యం పొందిన రోజున అది ఎగురవేయబడింది. ఇప్పుడు 1954 నవంబరు 1 న, ఈ వలస రాజ్యాలు భారతదేశంలో విలీనమయ్యేరోజున, అది ఎగురవేయ బడుతుంది. భవిష్యత్తులో ఎప్పుడైనా భారతదేశం తనవైన ఇతర భాగాలను తిరిగి స్వాధీన పరచుకున్నప్పుడు అది ఎగుర వేయబడుతుంది. అఖండ భారతం ప్రపంచంలో ఒక ప్రత్యేకమైన ఉద్యమాన్ని ఈడేర్చవలసివుంది. శ్రీఅరవిందులు తమ జీవితాన్ని దాని కోసమే త్యాగం చేసారు. అదే చేయడానికి మనం సంసిద్ధులమై వున్నాము.

CWM 13:354

మన సంచిక పై పేజీపై కనిపిస్తున్న స్వర్ణ కమలానికి సరిగ్గా దాని మధ్యన కేంద్ర స్థానంలోని వెండి - నీలవర్ణపు చతుర్భుజాకారం చుట్టూ దాని పూరేకులు రెండువరుస లలో, నాలుగు దాని అంతర్భాగంలో, పన్రెండు దాని బహిర్భాగంలో అమర్చబడి వున్నాయి. ఆ నీలం అంతరాత్మ యొక్క నీలవర్ణం. ఆ స్వర్ణం జగజ్జనని అగు శ్రీమాత దేహచ్ఛాయ. అట్టపై పతాకం చుట్టూ ఉన్న ఎరుపు ప్రదీప్త భౌతిక చేతనను సూచిస్తుంది.

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి